

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kusar, Matjaž Brojan, Miro Ukmar, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Božo Jašovič, Marija Pukl in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kusar, tel.: 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE Domžale, 26. marec 1981, Leto XX

Št. 4

DELAVNO IN PRAZNIČNO

Cela vrsta srečanj in prireditev, delovnih in kulturnih je bila ob letošnjem 8. marcu v naši občini. Na njih smo spregovorili o doseženih rezultati, o položaju ženske v naši družbi ter predvsem skušali nakazati rešitve, s katerimi bi še bolj pritegnili naše delavke in gospodinje, kmetice in intelektualke v samoupravne organe, v delegacije in ne nazadnje, da bi jim kar najbolj pomagali pri reševanju njihovih problemov, ki so naši skupni problemi.

Eno izmed takih srečanj je bilo tudi v hali Komunalnega centra in sicer so ga organizirali OK SZDL, OS ZSS in Klub samoupravljalcev. Udeležilo se ga je zelo veliko žensk, prisotni pa so bili tudi predstavniki skupščine, izvršnega sveta in samoupravnih interesnih skupnosti. Po kratkem nagovoru predstavnika Republiške konference SZDL je stekla živahna razprava, v kateri so ženske spregovo-

rile o svojem delu, o nagrajevanju po delu v njihovih okoljih, razmerah in pogojih, v katerih delajo in ne nazadnje o vključevanju v samoupravne organe, delegatski sistem in družbenopolitične organizacije. V razgovoru so se dotaknili različnih problemov, pa naj bodo to problemi izobraževanja, zaposlovanja, izpostavljenosti pa je bila tudi zelo aktualna tema prestopništva med mladimi. Nekaj podatkov o

Marija Pukl ob slavnostnem govoru o 8. marcu – Dnevu žensk v hali Komunalnega centra

trenutni gospodarski situaciji je navedel predsednik izvršnega sveta, o položaju žensk v naši občini pa je ob kratkem voščilu vsem ženskam za 8. marec govoril tudi predsednik skupščine.

Sledil je kulturni program, v katerem sta nekaj pesmi zapela ženski pevski zbor tovarne TOKO ter ženski pevski zbor Društva upokojeencev, sodelovali pa so tudi učenci OŠ Josip Broz Tito in recitacijska skupina pri ZKO Domžale. Kulturni program je bil pestro in prijetno sestavljen in so ga vse udeležence hvaležno pozdravile.

Po kulturnem programu je bilo

tovariško srečanje, v katerem so si ženske izmenjale izkušnje, se pogovorile o svojih majhnih in velikih problemih in prisluhnile „nenačrtovanemu“ zabavnemu programu, ki je tovariško srečanje samo popestril.

Ob koncu samo to, da si takih srečanj – delavnih ali manj delavnih – še želimo in da ni nujno, da zopet čakamo leto dni.

Naj ob tem ne pozabimo povedati, da je bilo tudi so srečanje le del uspešnega poteka priprav vseh delovnih ljudi in občanov naše občine na III. kongres samoupravljalcev Jugoslavije v mesecu juniju.

V. V.

POPIS PREBIVALSTVA

Letos bo 31. marca v vsej Jugoslaviji, natančno po desetih letih, ponovno izveden popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj.

Priporočilo Organizacije združenih narodov, naj bi države izvajale popise prebivalstva vsakih deset let, upošteva večina držav v svetu. Popis je namreč najboljši način ugotavljanja trenutnega stanja, razen tega pa lahko s primerjanjem podatkov iz prejšnjih popisov ugotovljamo tudi spremembe v strukturah prebivalstva in gospodinjstev. V obdobju desetih let podatki predhodnega popisa namreč že tako zastarajo, da niso več uporabni za analizo stanja in niti kot osnova za načrtovanje prihodnjega razvoja.

Če bi si popisi sledili pogosteje, bi za marsikatero državo predstavljali preveliko finančno breme. Naj pri tem povemo, da bo popis v Sloveniji veljal 15,8 starih milijard dinarjev, ta sredstva pa bomo zagotovili iz republiških proračunov za leto 1980, 1981 in 1982.

POPISI V JUGOSLAVIJI

Popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj, letos, bo sedmi jugoslovanski in peti povojni popis prebivalstva (dosedanji popisi so bili leta 1921, 1931, 1948, 1953,

1961, 1971) ter drugi popoln popis stanovanj (prvi je bil leta 1971).

Povojni popisi prebivalstva so poskušali osvetliti takrat pomemb-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Danes preberite v Delegatski prilogi: »VSE O POPISU«

USPEŠNO DELO REZERVNIH STAREŠIN

Pred dnevi so na letni konferenci ZRVS občine Domžale pregledali svoje delo v preteklem letu. Posebno pozornost so namenili delu z mladino ter uresničevanju programa splošnovojaškega usposabljanja in idejnopolitičnega izobraževanja članov ZRVS. V preglednem letnem poročilu o delu občinske konference ugotavljajo, da so program uresničili v celoti in sicer na nekaj posebej opredeljenih celotah.

Zlasti uspešno so delovali na področju splošnovojaškega in idejnopolitičnega izobraževanja, koder so uresničili množico oblik dela; tako teoretičnega, kot tudi praktičnega. Udeležba v vseh oblikah izobraževanja je bila dobra, prav taki so bili uspehi. Danes lahko ugotavljamo, da so bile obravnavane in predelane vse vojaško-strokovne teme kot tudi teme, ki zadevajo družbenopolitično sfero delovanja.

V družbeni dejavnosti, usposabljanju za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, so dosegli pomembne uspehe v podružbljanju tega področja občanom, zlasti pa mladini. Obrambni vzgoji mladih so posvetili veliko pozornosti, saj se pri tej vzgoji prepletajo elementi objanja tradicij narodnoosvobodilne vojne v obliki pohodov ob spominskih obeležjih NOB in pomnikih revolucije, orijentacijski pohodi, predavanja, razgovori z udeleženci narodnoosvobodilne vojne, pogovori o oboroženih silah.

Posredovane so bile informacije o vojaških veščinah, prirejena strelska tekmovalna, predvajani vojaški filmi, seznanjenje z oborožitvijo JLA in teritorialne obrambe itd.

Ob vsem tem je bila dosežena visoka stopnja povezave z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami v občini, kar vse je pripomoglo, da lahko ob oceni dela v preteklem letu govorimo o vnovič uspešno realiziranem programu.

Ob uspešno uresničenih nalogah informativno propagandne dejavnosti ter dobrem reševanju organizacijskih, kadrovskih in splošnih vprašanj torej lahko ugotovimo, da domžalska občinska konferenca ZRVS vztraja z uspešnim delovanjem na tistih pozicijah, ki so jo zaradi uspešnosti njenega dela visoko uvrstile med enakimi organizacijami ne le v republiškem, temveč tudi v zveznem merilu.

Matjaž BROJAN

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne demografske situacije, povezane z največjimi vprašanji družbeno-ekonomskega razvoja Jugoslavije. Vsak popis je pomenil korak dalje v zbiranju informacij za proučevanje prebivalstva kot aktivnega dejavnika v vseh ekonomskih procesih. Osnovni cilj prvega povojnega popisa prebivalstva leta 1948 je bil ugotavljanje številčnega stanja, teritorialnega sporeda in sprememb struktur prebivalstva, ki so jih povzročile velike vojne izgube. Sledili so še trije popisi, katerih podatki so služili načrtovanju našega nadaljnega razvoja.

POPISI V SLOVENIJI

Prvo štetje prebivalstva na slovenskem je leta 1754 izvedla Avstro-Ogrska, pod katero je tedaj spadala Slovenija in sicer ob uvedbi davčne reforme. Hotela je ugotoviti število hiš in število prebivalstva. Popis je potekal več mesecev.

Leta 1770 je Avstro-Ogrska v zvezi z reformo svoje armade izvedla splošno štetje prebivalstva, ki je služilo kot nekak nabor. Tako je postalo štetje prebivalstva za več kot osemdeset let predvsem vojaška zadeva. Leta 1857 so se pričeli na našem ozemlju prvi popisi prebivalstva kakršne poznamo še

danes. Popis so opravljali po občinah in okrajih, prvič so tega leta zbrane podatke tudi objavili. Popisi so si nato sledili vsakih deset let, do leta 1910.

LETOŠNJI POPIS

Letošnji popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj je določen z zveznim in republiškim zakonom. Republiški zakon določa, da vodi in organizira popis v Sloveniji Zavod za statistiko, v občinah pa mu pomagajo občinske popisne komisije. Te komisije bodo za vsakega prebivalca zbrale osnovne podatke (ime, priimek, spol, datum rojstva, zakonski stan, šolska izobrazba itd.). Za prebivalce, ki so zaposleni, bodo s popisom zbrani še podatki o firmi in matični številki delovne organizacije, strokovni usposobljenosti in drugi osnovni podatki.

Za učence in študente bodo popisovalci zbrali podatke o kraju šolanja, popisali pa bodo tudi vse prebivalce Jugoslavije, ki začasno prebivajo v tujini.

S popisom gospodinjstev bomo zbrali podatke o osebah, ki gospodinjstvo vodijo in drugih članih gospodinjstva, s popisom stanovanj pa podatke o kraju, ulici, hišni številki, površini stanovanj, številu sob ipd.

IZLET:

SOBOTA V BEOGRADU

Občinsko združenje Zveze borcev NOV in vojaških vojnih invalidov Domžale obveščata vse svoje člane, da organizirata enodnevni izlet z vlakom v Beograd.

Program izleta je naslednji:

1. dan: v petek 15.5.1981 se bomo zbrali ob 21.30 uri na ljubljanski železniški postaji (oz. pravočasno na dogovorjenem mestu) ter se ob 22.15 uri odpeljemo v turističnih spalnikih v Beograd.

2. dan: zajtrk na vlaku. Avtobusni ogled mesta z lokalnim vodičem, ki bo veljal Kalemegdanu, Kongresnemu centru Sava, Skupščini SFRJ, predvsem pa „Hiši cvetja“ in muzeju „25. maj“. Po kosilu še obisk Avale s spomenikom „Neznanemu vojaku“. Povratek v Beograd in prosto do odhoda vlaka ob 22. uri. Vožnja v turističnih spalnikih.

3. dan: v jutranjih urah prihod v Ljubljano.

Prijave in denar prinesite sami ali predsedniki iz posameznih krajev v občini v pisarno Občinskega odbora ZZB NOV Domžale, Ljubljanska c. 70, dne 1.4. od 8. do 16. ure in 2.4. od 8. do 12. ure.

Cena izleta je 1.840 din. Vojaški in družinski invalidi lahko vnovčijo vozno olajšavo s tem, da prinesejo invalidsko knjižico oz. objavo in 1.440 din.

Poznejših prijav ne bomo sprejemali.

Vse informacije dobite na Občinskem odboru ZZB NOV Domžale, Ljubljanska 70, telefon 721-329.

Odbor

OBČINSKI ODBOR ZB NOV DOMŽALE

SEZNAM INTERNIRANCEV V AUSCHWITZU

Inštitut za zgodovino delavskega gibanja in komisija za politične zapornike, izgnance in internirance pri Republiškem odboru ZZB NOV Slovenije sta si zadali nalogo, da zbereta podatke vseh tistih Slovencev, ki so bili v času vojne pregnani v zloglasno taborišče smrti Auschwitz.

Vse zapornike, ki so bili v tem taborišču prosimo, da sporočijo osebno ali pismeno na Občinski odbor ZZB NOV Domžale naslednje:

1. Priimek in ime, naslov ter številko, ki so jo dobili v tem taborišču.
2. Priimek in ime ter naslov tudi če številke niso dobili.
3. Podatke o morebitnih sorodnikih in tistih zapornikih, s katerimi so bili skupaj pregnani, vendar so umrli v tem taborišču.

Zaradi tega, ker bo izšla posebna publikacija o zapornikih v tem taborišču, in ker je obstoječi seznam dokaj pomanjkljiv, prosimo vse preživle zapornike, da čimprej posredujejo podatke na naslov: Občinski odbor ZZB NOV Domžale, Ljubljanska 70, kjer dobite tudi vse potrebne informacije, lahko tudi na telefon številka: 721-329 Domžale.

Občinski odbor ZZB NOV
Domžale

8. MAREC JE MIMO, KAKO NAPREJ?

Tako je, letošnji 8. marec smo kljub stabilizacijskim prizadevanjem, varčevalni naravnosti in ne vem čemu, preživeli prijetno, nekateri bolj, drugi manj slovesno, ene z več šopki, druge brez rož, toda preživeli smo in ugotovili marsikaj, kar ni bilo ravno razveseljivo, pa morda ne bi bilo slabo, da v bodoče tega ne bi bilo več. Skoraj leto imamo, da marsikaj od tega, kar se je pokazalo letos, odpravimo. Prepričani smo lahko, da bomo potem v prihodnjem letu še bolj srečno praznovali dan žensk.

To, da 8. marec praznujejo samo ženske, že zdavnaj ne drži več, in tudi letos ni. In to, da so tedaj tako ali drugače „obdarovane“ vse ženske tudi ne drži več. Vsaj enako ne in prav o tem bi radi spregovorili. Saj ne bomo letos prvič, pa tudi zadnjič ne. Čas bi že bil, da tudi na tem področju začnemo spreminjati, saj smo nekaj že, vendar gre vse to prepočasno. Nekateri, ki bi radi videli, da bi bilo kdaj drugače, so že izgubili voljo. Sindikalna organizacija si je tudi letos skupaj z drugimi prizadevala, da bi praznovali delovno, svoja stališča je objavil tudi Svet za družbeno angažiranost žensk, pa ni dosti pomagalo, vsaj v nekaterih sredinah ne. Predlog samoupravnega sporazuma o praznovanjih 8. marca je bil že v javni razpravi v lanskem letu, pa je doživel toliko pripomb, da smo sklenili, da ga dopolnimo, ločimo in na tak način dosežemo, da se ob 8. marcu spomnimo vseh žensk enako, ne pa tako kot doslej.

Saj nima nihče nič proti temu, da se v delovnih organizacijah in skupnostih na tak ali drugačen način spomnijo svojih delavk, vendar verjetno ni prav, da je to od sredine do sredine različno, da v pogovoru zveš, da neka tovarišica v 10 letih službe še ni dobila niti nageljčka, kaj šele bon za kar precejšnjo vsoto in podobno. Druga se lahko pohvali, da sleherno leto dobi bon, pa mogoče še nageljček in še kaj. Kaj nismo konec koncev ženske ob 8. marcu

enake. Kaj morda ženska v neki DO, kjer imajo pač sklade bolj prazne, ne zasluži, da ravno tako kot neka druga delavka, dobi takšno ali drugačno darilo. Ni nam bilo in ni nam vseeno, ali naši otroci dobijo ob novem letu enako kot sosedom ali manj, zato smo si in si bomo prizadevali, da končno uveljavimo samoupravni sporazum, katerega rezultat bo, da bodo vsi otroci enako tako ali drugače obdarjeni ob novem letu. In prav je tako. Prav pa je tudi, da tak samoupravni sporazum sprejmemo tudi za praznovanja ob 8. marcu in dosežemo, da se bomo ob tem prazniku spomnili vseh žensk enako, saj vemo, da vsaka po svojih močeh prispeva k višji produktivnosti, k boljšim življenjskim pogojem, k kvalitetnejšemu delu delegatskega sistema in drugem.

Vendar treba je začeti takoj in ne zopet čakati na prihodnje leto. Žal so zaključni računi že sprejeti in finančna sredstva razporejena po skladih. Morda pa še ni prepozno, da s skupno akcijo v letu 1982 dosežemo tisto, o čemer že zelo dolgo govorimo in s čimer bomo (verjetno) zadovoljni vsi. To pa je sklenjen samoupravni sporazum, katerega rezultat bo: uspešno in delovno praznovanje 8. marca in zadovoljne ženske širom občine.

Pri tem pa se ne pozabimo spomniti žensk tudi kakšen drug dan, pa čeprav je 8. marec že mimo!

Vera

OSEBNO IME

Ko človek prebira časopise se izogiba tem, ki ga ne zanimajo, niso s področja njegovega dela oz. njegovega zanimanja. Verjetno za premnoge spadajo v ta krog Uradni listi in zakoni, objavljeni v njih. Pa vendar se spominjam šolskih dni, ko nam je profesor zgodovine govoril, da življenje samo oblikuje zakone. Zato imam namen povedati nekaj več o zakonu o osebnem imenu, s katerim se srečujemo v svojem vsakdanu...

Že ko prijokaš na svet, ti povedo kdo si, starši ti dajo ime ali kar več imen. Tudi priimek ti lahko dajo po enem ali po obeh, celo za kakega drugega se odločijo. Naš Janez zdaj raste v krogu domačih kot njihov Jani in tudi svoji okolici postane znan kot Jani, pa se odloči (sam seveda pri 18. letu), da se uradno preimenuje in tako da na občini vloži za spremembo.

Ko naša Mojca najde fanta, godnega za omožiti in ker je že krepko šla čez trideseto leto, tudi poroki obdrži priimek, ki ga je vajena že vrsto let in po katerem jo pozna ves njen „svet“. Sicer je pa izbira priimka ob tem dogodku pestra, navajam nekaj kombinacij za lažje razumevanje:

priimek: priimek ženina—Arh; priimek neveste — Bob

On: Arh — ta kombinacija je danes še vedno največ v rabi (da se ve)

Ona: Arh — kdo sodi skupaj, op. p.)

On: Arh — ta varianta se uveljavlja za (emancipirane žene, op.p.)

Ona: Arh — Bob

On: Arh—Bob, posamezne cvetke v travniku polnem rož (op. p.)

Ona: Bob

On: Bob, On: Arh—Bob, On: Arh

Ona: Bob, Ona Bob—Arh, Ona: Bob...

Kombinacij je precej, možnosti mnogo, le prave volje je treba... Razveza zakonske zveze pa na priimek ne vpliva. Da je bila praksa povod za uzakonitev teh stvari, kaže šolski primer, učiteljice, ki se v polletju razveže. Po starih navadah bi morala spet imeti svoj deklinski priimek in po počitnicah pride nova tovarišica (prejšnji priimek). Praksa kaže, da se še premnoge žene po razvezi odločajo za spremembo priimkov (razumem, če zakon traja 1 ali 3 leta, ne pa po desetih...) zase in za svoje mladoletne otroke, le ti danes v večini pripadajo njim. Ob obojestranskem izvrševanju roditeljskih pravic je potrebno za spremembo osebnega imena mladoletni osebi soglasje očeta in matere, pa bi veljalo razmisliti, kaj otrok s spremembo pridobi oz. izgubi.

Ker je osebno ime osebna pravica občana, lahko vsak zaprosi za njegovo spremembo v občini, kjer ima stalno bivališče. Osebno ime je sestavljeno iz priimka in imena, za pravni promet izbran priimek in ime pa sestojita vsak zase po največ dve besedi.

Ko otrok dopolni deset let, mora za spremembo svojega osebnega imena dati soglasje. Da se kaznuje vsaka uporaba tujega osebnega imena kot svojega in da se sprememba ne dovoli takim osebam, ki se s tem hočejo izogniti zakonitim obveznostim, pa verjetno že ni treba več poudarjati. Tako, se vam zdi, da bi o osebnem imenu želeli še kaj vedeti? Ja, potem pa le pobrsajte po Uradnem listu SR Slovenije številka 16/74!

Milica Erčulj

Delegacija iz Bačke Topole v naši občini:

RAZGOVORI O OBRRTNIŠTVU IN SODELOVANJU

V naši občini so sredi marca bili na obisku predstavniki obrtnikov iz Bačke Topole, ki jih je vodil predsednik občinske skupščine Laslo Tanka. S predstavniki malega gospodarstva in družbenopolitičnega življenja domžalske občine, ki jih je vodil predsednik Jernej Lenič, so se pogovarjali o obrtništvu, njegovi organiziranosti in

njegovem mestu v celotnem našem gospodarstvu. Člani delegacije so obiskali tudi naše obrtnike in obe POZD PLASTENKO in GOSTIŠČE REPOVŽ, kjer so se največ pogovarjali o samem delu in o vseh vprašanih, ki so prisotni v malem gospodarstvu. Še prav poseben interes so pokazali za delo Obrtne (Nadaljevanje na 4. strani)

V preteklem mesecu so nas obiskali predstavniki obrtnikov iz Bačke Topole. V Domžalah so se zanimali kako je to področje urejeno pri nas

(Nadaljevanje z 2. strani)

zadruga ZORE, Združenja obrtnikov, dela sindikata v zasebnem sektorju, davčni politiki in tudi različnih oblik pomoči obrtnikom preko bančnih sredstev in ugodnosti na posameznih področjih obrti. Ravno tako so bila v ospredju vprašanja dela delegacij v posameznih sredinah, kot organiziranost obrtnikov preko Gospodarske zbornice in občinskega Združenja.

Osebnost izkaznica Bačke Topole: občina obsega nekaj nad 60 tisoč hektarjev in leži ob pomembni poti, ki povezuje Banat in Hrvatsko, ima 19 večjih naselij oziroma mest, 15 krajevnih skupnosti, v katerih je okoli 15.200 gospodinjstev s približno 43.500 prebivalci. Kmetijstvo in industrija sta približno enako razvita, zaposlenih je okoli 12.000 delavcev, obrt pa je slabše razvita, saj živi v občini le 156 obrtnikov. Avtoprevoznikov skoraj ni, ker obstoja delovna organizacija, ki opravlja avtobusni in kamionski prevoz in tudi zasebnih gostincev je malo. Največ ljudi je zaposlenih na področju kmetijstva.

Posebni razgovori so potekali med predstavniki tudi o tem, kako

bi s to občino dosegli večje gospodarsko sodelovanje na področju prehranske industrije, predvsem olja, sladkorja ter masti. Dejstvo je, da obstajajo možnosti za takšno sodelovanje in tako bodo v prihodnje usmerjena prizadevanja za večje sodelovanje na področju obrti in prenašanja nekaterih izkušenj iz naše občine na to področje dejavnosti in da bo steklo dogovarjanje za zagotavljanje nekaterih prehranskih proizvodov za potrebe naših občanov.

V razgovorih pa je bilo nakazano tudi sodelovanje na kulturnem področju, saj je v obeh občinah veliko možnosti za takšno sodelovanje.

Obisk je bil koristen, saj je v sedanjih pogojih iskanj medsebojnega gospodarskega sodelovanja tudi ena izmed oblik, kako prenašati izkušnje in zagotavljati načrtno povezovanje izven občinskih meja.

K. Kušar

Podpisi samoupravnega sporazuma o sovlaganju v razširitev obrata umetnih smol v Heliosu

Pri dobavi tehnološke opreme, ki predstavlja pretežni del investicije, se je izkazal kot najugodnejši ponudnik prva Iskra-Barič. Tako bo pretežni del tehnološke opreme domač, uvožena bo le regulacijska tehnika in nekateri instrumenti.

EXPORT iz Beograda, INTERTRADE iz Ljubljane, IPLAS iz Kopra, KEMIKALIJA - KEMOBOJA iz Zagreba, MELAMIN iz Kočevja ter POLIKEM - Trgovina iz Ljubljane.

Tako velik delež združenih sredstev - združevanje poteka kot je videti iz sestave sovlagateljev medrepubliško in kaže na veliko zanimanje udeležencev, tako proizvajalcev osnovnih surovin in porabnikov pa tudi ostalih partnerjev, da to pomembno investicijo še letos uresniči.

O investicijski dokumentaciji so podali svoje pozitivno mnenje predstavniki Ljubljanske banke - Združene banke, Inštitut za ekonomiko investicij, ki so projekt pregledali tudi z upoštevanjem družbenih kriterijev za prestrukturiranje gospodarstva. Vsekakor pomeni pomemben prispevek glede na vse odlike, ki jih investicija ima, pomemben prispevek ne le domžalskemu gospodarstvu.

MAB

REKONSTRUKCIJA OBRATA UMETNIH SMOL V DOMŽALSKEM HELIOSU

UMETNE SMOLE V PRIHODNJE IZ DOMŽAL

Na osnovi srednjeročne planske usmeritve, povečanih lastnih potreb in potreb ostalih partnerjev smo se delavci DO Helios odločili za pomembno rekonstrukcijo in povečanju zmogljivosti v obratu umetnih smol. V tem obratu že sedaj proizvajajo letno 9.000 ton alkidnih in poliesterskih smol, ki pomenijo pri proizvodnji premazov osnovno surovino. Po rekonstrukciji se bo proizvodnja z vgraditvijo še dveh reaktorskih sistemov dvignila na približno 20.000 ton umetnih smol letno.

Tržne analize so pokazale, da je zanimanje za alkidne smole zelo veliko in da bodo nove povečane zmogljivosti zagotovile zadostne količine ne le za potrebe Heliosovih temeljnih organizacij pač pa tudi za devetero delovnih kolektivov iz vse države. Helios za lastno reprodukcijo predvideva porabo 1500 ton, medtem ko bo ostala proizvodnja na voljo tako domačim kupcem kot tudi kupcem v tujini. Od izvoza si Helios pri tej investiciji tudi mnogo obeta. Del izvoza bo zagotovljen za sovjetsko tržišče, dežele v razvoju, možnosti pa so tudi za to, da se Helios pojavi kot izvoznik umetnih smol tudi na zahodnem tržišču, od koder so naše delovne organizacije tovrstne izdelke doslej celo uvažale.

Vendar pa je ob tem treba povedati, da se je investitor, to je tovarna HELIOS odločil, da se usmerijo predvsem v izvoz končnih izdelkov t.j. premaznih sredstev, saj bodo z izdelki, kjer so umetne smole osnovna surovina in pomenijo 50 odstotkov vrednosti, tako v večji meri lahko izvažali tudi vloženo delo.

VSE ODLIKE HELIOSOVE NALOŽBE

HELIOS-ova naložba ima vse odlike, ki jih v zaostrenih pogojih investiranja investicija mora imeti. Proizvodnja umetnih smol temelji na pretežni uporabi domačih surovin, lastnih strokovnih kadrih ter ustreznih laboratorijski in polindustrijski opremi. Povečana proizvodnja umetnih smol pomeni manjšo uvozno odvisnost, predstavlja zaradi že omenjenih možnosti izvoza ugodne perspektive HELIOS-ove zunanjetrgovinske bilance. Ob vsem tem pa bo zagotovila tudi ugodne pogoje za tehnološki in siceršnji razvoj tovrstne industrijske proizvodnje.

loški in siceršnji razvoj tovrstne industrijske proizvodnje.

KAKO Z INVESTICIJAMI, OPREMO?

Sama investicija bo zajela poleg vgradnje že omenjenih dveh reaktorskih sistemov v že zgrajene objekte še izgradnjo centralnega skladišča toplin in posebnega objekta hladilne vode. Novo vgrajena reaktorja bosta tehnološko povezana na obstoječe infrastrukturne objekte.

ZASEBNI DELODAJALCI:

KAKO ODJAVITI IN PRIJAVITI DELAVCA

Ponovno vas obveščamo, da lahko pogodbe o zaposlitvi delavcev, pogodbe o delu, anekse k pogodbam ter odjave delavcev registrirate v Sekretariatu za kadrovske zadeve SO Domžale, Ljubljanska 94 - nad Fotostudiom Majhenič (vhod z dvorišča).

Za prijavo delavca potrebujete:

- pogodbo o zaposlitvi v 5-ih izvodih, ki mora biti natančno izpolnjena ter podpisana od delavca in delodajalca ter žigosana
- delavsko knjižico delavca
- obr. PD 0,48 - prijava potrebe po delavcu; obrazec dobite v Mladinski knjigi, dostavite pa ga Skupnosti za zaposlovanje Domžale, Ljube Sercerja 4
- obr. M-1 8,247 Prijava zavarovanja za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje, ki ga oddate na Socialnem zavarovanju Domžale, Ljubljanska 70

Za odjavo delavca potrebujete:

- pisмено obrazložitev o vzroku prenehanja delovnega razmerja delavca s podpisom delavca in delodajalca
- obr. M-2 odjava zavarovanja . . .

Pogodbo o zaposlitvi ste dolžni predložiti v registracijo v roku osmih dni po sklenitvi pogodbe.

Vse ostale informacije v zvezi s pogodbo o zaposlitvi lahko dobite na telefon 721-555.

Vera BERNOT

V LD MENGEŠ:

LOVCI V BOJU PROTI STEKLINI

Množičen pojav stekline v vzhodnih predelih občine Domžale, to je v Črnem grabnu in na Moravškem je lovce naše občine postavil v „stanje pripravljenosti“. Planirani načrti lovov v zimski lovni sezoni 1980/81 so bili na mah spremenjeni in osredotočeni na odstrel lisice kot glavnega prenašalca te hude in v končni fazi smrtne bolezni tudi za človeka, če pride v stik z okuženo živaljo. Z dodatnimi pogonj na lisice smo nadaljevali tudi v januarju in februarju, dokler se niso umaknile v lisičine.

Eden takih pogonov je bil 24.1.1981. Tega omenjam zaradi tega, ker je bil izveden brezhibno na širšem območju Dobena, ki ga pokrivata lovski družini Mengeš in Vodice in zaradi uspeha.

V akciji proti steklini. Lovci na pohodu proti izhodišni točki

Za ta lov pri katerem je sodelovalo preko 100 lovcev in gonjačev, je bil izdelan poseben načrt z natančnostjo, ki je enaka vojaški. Vseboval je in časovno točno opredelil zbor lovcev, obrazložitev zamisli in dinamike lova, zrebanje stojišč, formiranje zapornih skupin lovcev, discipliniran premik na izhodišni točki in razporeditev lovcev na stojišča. Po končanem pogonu pa ponoven zbor na izhodišču in vrnitev na zborna mesto.

Pogon se je pričel istočasno iz petih različnih smeri, da gonjači dvignejo in usmerijo divjad proti položajem lovcev.

Kot zanimivost naj navedem, da je bil po načrtu pričetek pogona določen ob 10,50 uri. Prav v tistem trenutku pa je področje preletelo izredno hrupno vodjem gonjačev zvočno nakazati pričetek. Kot bi se zmenili, so vsi počakali 1 minuto, da se je hrup oddaljil in nato oddali znake. To je edini drobec, ki ni

bil načrtovan, kaže pa na veliko iznajdljivost vodij. Pogon je trajal eno uro. Vmes je padlo precej strelov in nestrano smo pričakovali, kakšen bo uspeh. Imeli smo kaj videti: padle so 4 lisice in 2 divja prašiča, ostala divjad pa je bila v tistem času že pod lovsko zaporo.

Vsem, ki so se tega izredno lepega sončnega dne odločili za Dobeno, bo ta lov ostal še dolgo v spominu.

Poleg lisic so najbolj nevarni prenašalci stekline še psi in mačke. Že itak jih v skladu z zakonom lovci držimo na kratko, zlasti pozimi v visokem snegu, ko je divjad v slabši kondiciji in ovirana pri gibanju ter spomladi, v času brejesti. Sedaj pa imamo še posebno zadolžitev s strani Izvršnega sveta in Veterinarskega zavoda Domžale, da pokončamo pse, ki se potepajo daleč od lastnika, nacepljeni, brez oznake in brez nagobčnika.

LD Mengeš

VSEM PLANINCEM – ČLANOM P D DOMŽALE!

Obveščamo vas, da lahko vplačate članarino za letošnje leto:
– ali pri tovarišu Ludviku Gubenšku (naslov doma – Veljka Vlahoviča 11 Domžale), ki vas bo od 1.3. do 15.5.1981 obiskal na domu,
– ali v društveni sobi PD na Krakovski 26 v Domžalah (vsak torek od 19. ure, vsak četrtek od 19,30 do 20,30 ure),
– organizirane skupine planincev v VVO, OŠ, DO Tosama pa pri svojem mentorju oz. poverjeniku za članarino.

Ob vplačilu članarine boste prejeli tudi program izletov oz. pohodov društva ter lahko nabavili tudi planinske dnevnike in še kaj.

PLANINSKI POZDRAV!

Za UO PD:
Marija Horjak, l. r.

PREVENTIVNO CEPLJENJE PSOV

Na podlagi 8. člena odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1981 (Uradni list SRS, št. 33/80) z dne 30.12.1980, in v skladu z določbami Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77 in 2/78), 228. člena statuta občine Domžale in odredbe izvršnega sveta občine Domžale, št. 322–6/81, obveščamo vse lastnike psov na območju občine Domžale, da pripeljejo svoje pse, ki so stari več kot 4 mesece na strogo obvezno cepljenje proti pasji steklini. Cepljeni morajo biti vsi psi brez obzira ali so bili že cepljeni ali ne.

Stroški rednega cepljenja so 150 din, cepljenje na domu je 210 din. Za pse, ki jih lastniki ne bodo pripeljali na redno cepljenje bodo lastniki plačali po ceniku 210 din in prevozne stroške.

Datum	Ura	Kraj cepljenja
26.3.1981	od 7. – 8. od 8. – 11. od 11. – 12.30 od 14. – 15.30 od 16. – 17.	Topole, Lužar Franc Mengeš, Trdinov trg, Kuralt Karel Loka pri Mengšu, Videmšek Franc Mengeš, Trdinov trg, Kuralt Karel Dobeno, pri Ručigaju
27.3.1981	od 7. – 10. od 10. – 13. od 14. – 16. od 16. – 17.30	Trzin, Habatova 1, Kepič Anton Domžale, Stobovska 2, Flerin Ludvik Domžale, Stobovska 2, Flerin Ludvik Študa, pri Kos Leopoldu
28.3.1981	od 7. – 8. od 8.30 – 9.30 od 10. – 12. od 13. – 15. od 15.30 – 17.30	Dragomelj, Lukan Franc Pšata 25, Mivšek Luka Selo, Ihan, Flerin Stanko Ihan, pri Navžarju Prelog 4, Bitenc Franc, pri „Sok“
28.3.1981	od 8. – 9.30 od 10. – 11. od 11.30 – 12.30 od 13.30 – 14.30 od 15.30 – 16.30	Trojane, pri Smrkolj Pavlu Ožbolt, Smrkolj Ciril Blagovica 5, Cerar Janez Češnjice pri Blagovici, Šinkovec Krašnja, pri Pavletu Štruklju
30.3.1981	od 7.30 – 8.30 od 9. – 10.30 od 11. – 12. od 12.30 – 13.30 od 14.30 – 15.30	Trnovče pri Antonu Oražmu Lukovica, pri Zadržnem domu Šentvid, pri Andrejka Rafolče, pri Igljič Janezu Rova, Osolin Anton
31.3.1981	od 7. – 8. od 8. – 10. od 10.30 – 13. od 14. – 15.30	Nožice, pri Jakobu Grašiču Homec, Prešern Peter Radomlje, Prešernova 24, pri Kancu Jarše, Sr. Jarše, Gasilski dom
1.4.1981	od 7. – 10. od 10.30 – 14. od 15. – 16.	Vir, Šaranovičeva 43, pri Šraju Dob, Kogovšek Anj Trojica, Gasilski dom
2.4.1981	od 7. – 8.30 od 9. – 10. od 10.30 – 11.30 od 12. – 13.30 od 14.30 – 16.30	Krtina, Simon Franc Zalog pod Trojico, Kos Marjan Vrhpolje, Lenček Dominik Krašnje, Gasilski dom
3.4.1981	od 8. – 9. od 10. – 11. od 11.30 – 13. od 14. – 15.	Moravče, na dvorišču pri Kooperaciji Katarija, pri Vidicu Gora pri Pečah, Dolinar Alojz Peče, pri Maku Malu Gaberje pod Limbrsko goro, pri Maku Urankarju
CEPLJENJE ZA ZAMUDNIKE:		
4.4.1981	ob 7. uri ob 7.30 uri ob 8.30 uri ob 9. uri ob 10. uri ob 11. uri ob 12. uri ob 13. uri	Nožice Homec Rova Radomlje Sr. Jarše Domžale Trzin Mengeš Peče
4.4.1981	ob 7.30 uri ob 8.30 uri ob 9.30 uri ob 10.30 uri ob 11.30 uri ob 12. uri ob 12.30 uri ob 13.30 uri	Moravče Krtina Prelog Ihan Selo pri Ihanu Pšata Dragomelj
6.4.1981	ob 8. uri ob 8.30 uri ob 9. uri ob 10. uri ob 11. uri ob 12. uri ob 12.30 uri ob 13.30 uri	Trojane Ožbolt Blagovica Krašnja Lukovica Šentvid Rafolče Dob

Cepljenje za zamudnike bo na istem kraju, kjer je bilo redno cepljenje.

VETERINARSKI ZAVOD
KAMNIK – DOMŽALE

SPOMINSKA SVEČANOST NA OKLEM

Druženopolitične organizacije in Osnovna šola Ihan so ob obletnici tragedije na Oklem — 24. februarja, pripravile spominsko svečanost, katere se je kljub slabemu vremenu udeležilo preko 500 mladincev, učencev, borcev in aktivistov. Prisotnim je spregovoril o tej največji tragediji v zadnjih letih vojne na našem območju preživeli borec te bitke Jože Kermič. V svojem govoru je orisal številne dogodke in se povrnil v čas izpred 37 let, ko je okupator utrlil življenje 72. borcem — mladim partizanom. V spomin na te dogodke je tovariš Kermič dejal:

„V začetku leta 1944 je štab IV. operativne cone ocenil, da je področje med reko Savo in Moravsko dolino, slabo posedeno s partizani in da v te kraje redko zahajajo večje partizanske enote. Bohotile so se nemške postojanke na Vačah, v Moravčah, Domžalah ter imele nadzor nad tem območjem. Zelo so bile otežene kurirske zveze, ki so vodile iz Dolenjskega preko Moravske doline na Štajersko. Oteženo je bilo delo terencev in aktivistov zaradi stalnih nemških patrolj in hajk za partizani. Zato se je štab cone odločil, da na tem območju formira Kamniško-zasavsko četo, ki je bila ustanovljena 3. januarja 1944. leta od skupine okoli 30 borcev; katere je tov. Kranjc zbral na Javorščici. Borci so bili deloma iz Šlandrove brigade in deloma s terena. Za komandirja čete je bil postavljen Ivan Belec-Beli, za namestnika Janez Berlec-Nace, za komisarja pa Simon Slapar-Boris.

Naloga čete so bile težke in številne. Območje njenega delovanja je bil teren od Zasavja do Moravske doline in domžalsko-kamniški teren. S svojim gibanjem

in akcijami v bližini nemških postojank je četa morala pokazati svojo navzočnost z iznenadnimi napadi na manjše sovražne enote in patrolje, postavljati zasede, prekiniti zveze in komunikacije ter držati celo to območje pod svojim nadzorom. Četa je pridobivala nove borce za svoje vrste in za druge partizanske enote, zbirala je orožje, strelivo, hrano in oblačila. Omogočala je boljše zveze med Dolenjsko in Štajersko, kjer so tekle poti od glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Prenašala je orožje in drugi material.

Zaradi vse večje aktivnosti in ker se je četa v kratkem času uveljavila na tem območju, je bil sovražnik zelo pozoren nanjo ter je stalno spremljal njene premike in na vsak način poskušal preprečiti njene dejavnosti. Četa se je krepila številčno in v oborožitvi. Zato je bila v načrtu ustanovitev bataljona, ki bi deloval v sestavi Kamniško-zasavskega odreda, ki je bil ustanovljen 15. februarja 1944. Komandant odreda je postal Beli, četó pa je naprej vodil namestnik Nace. Ravno tiste dni, pred Oklom, je četa zbirala nove borce

v Dolu in okoliških krajih. Dva dni pred tem se je en vod čete spopadel z nemško patroljo pri Vrhpolju. V kratki borbi so Nemci imeli enega mrtvega in nekaj ranjenih, od naših pa je bil ranjen namestnik komandirja Nace. Tako je bila četa v Oklem brez komandirja Belija in namestnika Naceta.

Četa se je v Oklo premaknila z Dobovelj rano zjutraj 24. februarja še po mraku. Tu je nameravala ostati kratek čas, potem bi se premaknila zopet na drugi položaj, vendar so jo tu, po zaslugi izdajalcev, Nemci izsledili in ob zori napadli. Nemška policijska formacija je bila do zob oborožena z avtomatskim orožjem, številčno veliko močnejša in okrepljena z raztrganci. Napad je bil načrtovan tako, da se sklene obroč okoli položaja čete in da se potem četa uniči. V neenaki borbi je četa utrpela velike izgube, vendar se je 20-25 borcev uspelo prebiti iz obroča.

Ko so padli prvi strelji sem se nahajal v Kramarjevi hiši. Tu je bil tudi del štaba čete in še nekaj borcev. Nastala je precejšnja zmeda, ker takega napada nismo pričakovali. Padla je komanda „na položaje“, na kar smo vsi skočili proti vratom in na dvorišče. Vendar so tu sovražne strojnice neusmiljeno kosile borce. Med zadnjimi sem zapustil hišo in se odločil prebijati se v dolino, kjer je bil gozd najbližji. Vendar sem kmalu ugotovil, da se tisti, ki so se poskušali prebiti v tej smeri, vračajo nazaj, ker so bili tam Nemci in je bil preboj nemogoč. Nekaj časa sem ležal v grmovju in videl, da sovražnik strelja z vseh strani in da smo obkoljeni. V zadnjem hipu

sem opazil, da se nekaj borcev umika v hrib desno od Kramarjeve hiše. Takoj sem se odločil, da tudi jaz poskušam z umikom v tej smeri. Z zadnjimi močmi sem se pognal in uspel priteči za rob hriba, kjer je ležalo še nekaj borcev. Med njimi se dobro spominjam ranjenega vodnika Ivana iz Kamnika. Ker nismo vedeli od kod prihajajo in kje so vse Nemci, smo se hitro umikali proti Trojici. O tragediji, ki je doletela četo in kaj so vse Nemci počeli z ujetimi in ranjenimi partizani, smo izvedeli pozneje.

Po napadu na Oklem so Nemci in domači izdajalci zagnali strašansko propagando govoreč, poglejte kaj smo napravili partizanom, vse smo ujeli in pobili. V teh krajih ni več partizanov.

Vendar so se v tej svoji propagandi zelo zmotili. Ne samo, da je bila Kamniško-zasavska četa kmalu spet polnoštevilna in nadaljevala z akcijami, temveč je kmalu na tem območju bil ustanovljen Kamniško-zasavski odred, ki je imel v sestavi dva bataljona, minersko četo in še druge enote. Odred je razširil območje delovanja tudi v Savsko dolino ter v Revirje.

Ljudje teh krajev niso izgubili zaupanja v NOB, ki jo je vodila naša partija na čelu s tovarišem Titom. Še naprej so sodelovali z vsemi silami in močmi, da čimprej potolčemo okupatorja in ga naženemo iz naše domovine ter tako dočakamo toliko željeno svobodo.

Na kraju se v imenu nas preživelih borcev in tovarišev najlepše zahvaljujem delovni organizaciji TERMIT in ZB NOV Ihan ter Domžal, ki so omogočili izgradnjo spomenika padlim borcem Kamniško-zasavske čete.

Jure VULKAN st.:

S POTI SPOMINOV:

Točno ob 6. uri zjutraj izpred avtobusne postaje odpelje avtobus iz Domžal proti Trojanam.

Ura je četrto do sedmih, ko se s Konjskovega dvorišča podava na najin prvi del hoje, na osvajanje najdaljše najine načrtovane etape pohoda „PO POTEH SPOMINOV“.

Najin načrt in skupen dogovor je bil ta trenutek izvršen.

V petek sem na Občinskem odboru ZB NOV Domžale dvignil knjižico „VODNIK PO POTEH SPOMINOV NOB“ občine Domžale, ki lepo opiše namen te akcije, ki jo pod pokroviteljstvom ZB NOV Domžale, vodi v ta namen ustanovljena komisija. V njej je pojasnjeno da vsak dobi spominske značke, kdor se prijavi za pot

spominov, katera vodi večinoma ob mejah naše občine. Značko dobi torej vsak, ki jo prehodi. Pot je trasirana preko nekdanjih partizanskih vasi, zaselkov, obišče spominike, obeležja, skratka kraje, ki so med NOB gostili neštivilne partizanske enote kot Kamniški bataljon, Šlandrovo brigado pa še borce XIV. divizije ter še in še.

Kajti borci so se po težkih borbah morali tudi spočiti in ti prebivalci so jim nudili vse. Največja sedanja vrednost poti pa je ta, da pohodnik morda obišče spotoma te ljudi, z njimi poklepeta, obudi spomine na slavno preteklost in da se pri neštivilnih spominskih obeležjih pokloni tistim, ki so darovali sebe za našo svobodo. Ljudje teh

naših hribovskih vasi in zaselkov, kjer v pretežni večini pelje „POT SPOMINOV“ zaslužijo, da jih obiščemo. Mi starejši, ki smo občutili dobroto teh prebivalcev, smo jih dolžni obiskati večkrat, saj so obiska vedno veseli. Mlajši pohodniki pa, da ob spoznanju odprtosti prebivalcev samih prisluhnejo besedam o grozotah zadnje svetovne morije.

Ko me je Dragica vpisala v seznam, sem prejel lično knjižico s št. 997, v kateri so za pohod vsa potrebna navodila z vpisanimi obeležji, z zemljevidom, kjer je vrisana vsa pot z mesti, kje je vzdana omarica z žigom, da z njim potrdiš v knjižici kot dokaz za prehojeno posamezno etapo. Teh žigov je na vsej poti 19 in ko pot končno opraviš, dvigneš pri Obč. odboru ZB NOV Domžale spominske značke; bronasto za prehojeno pot s 6 zaporednimi žigi, srebrno za 12 različnih žigov in zlato značko za prehojeno celotno pot. Vsak, ki

prehodi celotno pot bo dobil posebno spominsko značko, ki jo bodo podelili na slavnostni prireditvi ob prazniku občine Domžale.

Ker pa je Milanova knjižica s št. 70 tudi čisto nedolžna, kjer so prostori za žig, pomeni, da sva oba začetnika. Z nabitavo glavo, s predelanim gradivom iz zemljevida sva ugotovila, strokovno seveda: kaj pa, če greva od Trojan proti Radomljam navzdol, saj je v poprečju, pa čeprav bi hodila po hrihlih, padca samo okoli 250 m; to pa je že nekaj, ali ne!

In ko tako bistrh glav kreneva četrto pred 7. uro pod Konjskom čez cesto (namesto pred Konjskom) navzdol po klancu proti prvim oddaljenim hišam na levi strani, se nama oči ustavijo v dolinici pod cesto. Kaj sedaj? Pa si poiščeva prehod v varovalni ograji na cesti; stopinje so tam, kar dol greva, namesto precej daleč naokoli. Milan je zagazil v celec, pa mu gre kljub strmini dobro, jaz pa potipam s čevljem nad

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU:

PRIZNANJA ZA POŽRTVOVALNO DELO

O delu Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu smo že večkrat pisali v našem glasilu in to predvsem ob posameznih akcijah, ki jih člani Sveta izvajajo na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu. Dejstvo je, da je delo tega Sveta zelo pomembno in da je tudi sodelavcev veliko, ki žrtvujejo dosti časa za to, da bi preventivno delovali na tem področju družbene samozaščite.

Komisija za odlikovanja pri Svetu je pregledala aktivnost članov in organizacij ter predlagala Svetu, da podeli priznanja in nagrade vsem tistim, ki so se zalagali na tem področju in s svojim delom prispevali k zmanjševanju prometnih nesreč.

Na priložnostni svečanosti je predsednik Sveta tovariš Franc Ravnikar pozdravil prisotne, spregovoril o namenu podeljevanja nagrad in priznanj ter prosil predsednika skupščine občine Domžale tovariša Jerneja Leniča, da prisotnim spregovori nekaj besed.

Tovariš Lenič je v svojem izjavljanju podčrtal pomembnost dela na tem področju in opozoril tudi na to, da živimo v času velikega razvoja tehnike in s tem tudi avtomobilske industrije. Dejstvo je, da je v naši občini število motornih vozil vedno večje, da z njihovim številom raste tudi število voznikov in to hitreje kot število prebivalcev. To brez dvoma vpliva na veliko „gnečo“ na prometnih cestah in seveda zahteva tudi več varnostne kulture prav vseh udeležencev v prometu. Poleg tega premalo pomislimo tudi na to, da se na naših cestah v vse večjem številu pojavljajo tudi kolesarji, da imamo veliko občanov, ki se vozijo s kolesi s pomožnim motorjem in

da imamo veliko otrok, ki dnevno koristijo zelo tranzitne poti za pot v šolo in domov. Če k temu dodamo še neprestano hitenje in tudi „živčnost“, ki je prisotna v našem življenju, potem moramo spregovoriti o tem, da je vzgoja in preventiva v cestnem prometu postala del našega vsakdana. Veliko je bilo storjenega na tem področju, kar kažejo tudi podatki o zmanjšanju prometnih nesreč in števila mrtvih. Vendar pa ne moremo mimo nekaterih podatkov, ki kažejo na to, da stalno naraščajo nesreče s hudimi telesnimi poškodbami in da smo imeli v zadnjih štirih letih kar 394 težko poškodovanih oseb, ki so trajni invalidi. To je brez dvoma velik davek za družbo, če odmislimo materialno škodo, ki je nastala ob teh prometnih nesrečah.

„Vaše delo v šolah in na ostalih področjih zelo cenimo“, je nadaljeval tovariš Lenič, „saj se zavedamo, da vsako življenje, ki ga ohranimo pomeni več, kot vse materialne dobrine. Prepričan sem in to je tudi želja vseh družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine, da nadaljujete s svojim delom in s tem doprinašate k razvijanju varnostne kulture in s tem k zmanjševanju prometnih nesreč v naši občini.“

Knjižne nagrade in značke SPV so prejeli:

— na področju prometne vzgoje v šolah:

1. TURŠIČ Anton	— knjiga in značka SPV z zlatim vencem
2. PAVLIHA Marjan	— knjiga in značka SPV s srebrnim vencem
3. KOVAČIČ Franc	— knjiga in značka SPV s srebrnim vencem
4. VRHOVEC Gašper	— knjiga in značka SPV z bronastim vencem
5. KAJBIČ Marina	— knjiga in značka SPV z bronastim vencem
6. KOŠTOMAJ Stane	— knjiga in značka SPV z bronastim vencem
7. CIJAN Alojz	— knjiga in značka SPV z bronastim vencem
8. PAJER Anton	— knjiga
9. SMRDELJ Zdravko	— knjiga
10. ČUDEN Marjan	— knjiga
11. IPAVEC Majda	— knjiga

— na področju splošne preventivne in vzgojne dejavnosti:

1. KOŠNJEK Mirko	— knjiga in značka SPV s srebrnim vencem
2. RAVNIKAR Franc	— knjiga
3. AVBELJ Alfonz	— knjiga
4. JARC Franc	— knjiga

V Domžalah so podelili priznanja in nagrade za prispevek pri vzgoji v cestnem prometu

5. SEIFRID Štefan	— značka SPV s srebrnim vencem
6. PAVLOVIČ Slavomir	— značka SPV s srebrnim vencem
7. HRIBAR Janez	— značka SPV s srebrnim vencem
8. BUCIK Alojz	— značka SPV s srebrnim vencem

Pismena priznanja

— za dolgoletno sodelovanje z SPV:

1. AVBELJ Alfonz, Domžale	10. OŠ Janko Kersnik Brdo
2. VRHOVEC Stane, Domžale	11. OŠ Šlandrove brigade Domžale
3. PAJER Anton, OŠ Venclja Perka	12. OŠ Venclja Perka Domžale
4. POSTAJA MILICE Domžale	13. OŠ Josip Broz Tito Domžale
5. Delavska univerza Domžale	14. OŠ Matije Blejca Mengeš
6. AMD Moravče	15. OŠ Jurij Vega Moravče
7. AMD Domžale	16. OŠ Radomlje
8. AMD Mengeš	17. OŠ Homec
9. ZŠAM Domžale	18. OŠ Dob

Po podelitvi priznanj in nagrad se je predsednik Sveta tovariš Ravnikar v imenu nagrajencev zahvalil in izrazil prepričanje, da

bo tudi v bodoče delo potekalo s takšnimi uspehi, kot so bili doseženi v zadnjih letih.

K. Kušar

ČIGAVA SO KOLESA?

Med kazniva dejanja, ki smo jim priča tudi v naši občini, spadajo tudi kraje koles. Število teh dejanj iz leta v leto narašča, za kar lahko iščemo vzroke tudi v tem, da smo velikokrat tudi sami krivi, da ni kolesa več tam, kjer smo ga pustili. Ker se nekaterim ne ljubi hoditi peš, pač vzamejo nezaklenjeno kolo, se odpeljejo in ga pustijo tam, kamor so bili namenjeni.

Brez dvoma bo energetska kriza še bolj pogojevala „prepeljavanje“ s tujimi kolesi, zaradi tega ne bo odveč, če se zavedamo, da je zelo lahko vzeti kolo, posebno še, če se kar samo ponuja nekaterim, ki jim

ni mar, čigava lastnina je in koliko pomeni lastniku. Številni občani so ostali brez koles, mnogi so jih dobili nazaj, saj delavci milice poznajo precej takšnih, ki jim je to „dodatni“ poklic, vendar je na Postaji milice v Domžalah precej koles, ki so bili „najdeni“ daleč od kraja, kjer so jih pustili lastniki.

Danes objavljamo seznam najdenih koles na območju občine in prizadeti si ta kolesa lahko ogledajo in jih proti dokazu o lastništvu tudi dobijo na Postaji milice v Domžalah, in to še preden bodo šli na javno dražbo.

(Nadaljevanje na 9. strani)

OBČNI ZBOR KLUBA „MAVRICA“

Prav gotovo ni veliko občanov v naši občini, ki ne bi že na katerikoli način slišali za Foto-kino klub Mavrica, ki ima svoj sedež v kulturnem domu v Radomljah, člani pa so iz številnih krajev naše občine in iz sosednjih občin. Klub obstoja že nekaj več kot desetletje. Res pa malo kdo tudi ve kaj več o delu in uspehih članov in kluba kot celote, zlasti na filmskem področju. Ker se ravno v teh dneh pripravljamo na redni letni občni zbor, bom nekoliko več spregovorila o našem delu.

V mesecu januarju letos smo prvič uresničili zamisel, da vsako leto pregledamo in ocenimo izdelke minulega leta in jih predstavimo politični in kulturni javnosti naše občine. Umetniški svet kluba je najprej ocenil nekaj nad 60 fotografij in najboljši izbral za manjšo improvizirano razstavo. V filmskem programu, ki je sledil, pa so člani umetniškega sveta pregledali in ocenili 17 novih filmov, ki so jih člani filmske sekcije v preteklem letu „dodali“ že tako bogatemu filmskemu arhivu v klubu Mavrica. V prvem delu so bili predstavljeni zanimivi dokumentarni filmi o pomembnejših dogodkih v preteklem letu in preje. Nekaj naslovov: Brazde (film govori o republiškem tekmovalstvu traktoristov), Slovo od Luke, Tito v Domžalah in Vinje '80. Dokumentarni film „Kronika 80“ pa je predstavil kar 14 zanimivih dogodkov iz preteklega leta. V drugem delu pa smo številnim gostom, med katerimi so bili tudi člani Kino kluba Maribor in predsednik komisije za film pri Foto-kino zvezi Slovenije pokazali takoimenovane tekmovalne filme, s katerimi se udeležujemo filmskih srečanj, revij in festivalov širom naše domovine, pa tudi izven naših meja. Izmed dokaj uspešnih filmov raznih žanrov je posebno izstopal igrani film „Predstava“ avtorja Franca Arka. Film je rezultat resnega dela članov filmske in dramske sekcije in zlasti uspele režije. Na medklubskem festivalu jug. filmskih ustvarjalcev-amaterjev je avtor zanj prejel bronasto plaketo.

Kaj pa drugi uspehi? Naj jih nekaj naštejemo!

Na festivalu jugoslovskega dokumentarnega filma FADF v Mariboru je Karel Steiner prejel tretjo nagrado – bronasto plaketo za film „Valj“. Za isti film je na MAFAF-u, festivalu, ki poteka vsako leto vzporedno s profesionalnim festivalom v Pulju, prejel knjižno nagrado „Filmoteke 16“ iz Zagreba. Na istem festivalu je Toni Müller dobil za film KOMU priznanje in denarno nagra-

UNION INTERNATIONALE
DU CINEMA NON PROFESSIONNEL

Concours de Baden 1980

Suisse

A QUI

Toni Müller

[Handwritten signatures and stamps]

do Študentskega centra Univerze v Zagrebu. Klub Mavrica pa je za zelo dober izbor filmov prejel priznanje in denarno nagrado organizatorja festivala. Igor Lipovšek je na festivalu „Žisel“ v Omoljici prejel nagrado za najboljši film o življenju mladih na vasi. To je film „Pomagamo preživeti“.

Na zveznem festivalu, ki je bil lani v Slovenj Gradcu je v izjemno močni konkurenci film KOMU vzbudil pozornost in v vrsti igranega filma dobil prvo nagrado – zlato plaketo. Na republiškem festivalu v Prevaljah pa smo za igrani film „Po borovnice“ Janeza Kösmača osvojili tretjo nagrado – bronasto plaketo, film Jezdci, ki pripoveduje o odisejahi mladih članov našega kluba s kolesi po Evropi, pa je prinesel klubu in avtorjem pohvalo, oz. diplomu. Naš največji uspeh v preteklem letu pa je diploma in praktična nagrada – ura, ki jo je s svojim filmom KOMU prislužil Toni Müller na festivalu mednarodne filmske amaterske organizacije UNICA v Badnu v Švici.

PODJETJE ZA PTT PROMET
TOZD PTT DOMŽALE, n.sol.o.

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA prosta dela in naloge

DOSTAVLJAČA PTT POŠILJK NA POŠTI MENGEŠ

Kandidati naj pismene vloge pošljejo v 15 dneh od objave razpisa na naslov: TOZD Ptt Domžale, Ljubljanska 74, 61230 Domžale.

Pred nekaj dnevi pa nas je „Mavričarje“ razveselila novica, da je na letošnjem MAFAF-u v Mariboru humoriistični dokumentarec debitanta v klubu Darka Zoreta z naslovom „Gasilski turnir“ prejel tretjo nagrado – bronasto plaketo.

Marsikaj bi še lahko zapisali o fotomaterijih in filmarjih iz kluba Mavrica, med drugim tudi to, da z dokaj potrpljenja premagujemo številne probleme in

težave od prostorskih, tehničnih, finančnih in vedno bolj tudi tistih zaradi pomanjkanja materiala. Zavedamo se, da težav še ne bo tako kmalu konec, kljub temu načrtujemo tudi za letošnje leto snemanje več dokumentarnih in igranih filmov. Veliko pozornosti pa bomo posvetili tudi izobraževanju v klubu, pa tudi v filmskem in foto krožku na osnovni šoli Radomeljske čete, ki ju uspešno vodimo.

Majda Šoštarič

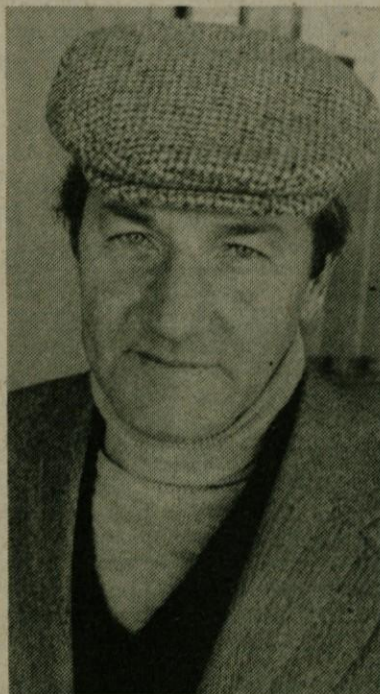
ANKETA MED OBČANI:

Skok cen bencina — koliko nas zadeva?

Vsakogar, ki ima avto je prizadela zadnja rast cen tekočemu gorivu.

Se bomo pa manj vozili, si mislijo občani.

Kaj pa pravijo delavci, ki jim je bancin tako rekoč vsakdanji kruh?

Jože ZULE — poslovodja bencinskega servisa PETROL Domžale

Predvsem ni več panike zaradi podražitve goriva. Sicer je manj prometa, pa ne pretirano. Mislim, da smo razvajeni, povsod gremo z avtom, pa če je to potrebno ali ne. Počasi bo treba preiti na kolesa, če jih bo seveda kje mogoče kupiti. Sicer pa tudi na naši bencinski črpalki občutimo pomanjkanje avtomateriala in pa nezadostne količine kurilnega olja.

Miran KOŠIR — poslovodja bencinskega servisa PETROL Domžale

Ker stranke pričakujejo rast cen gorivu, nas velikokrat sprašujejo kdaj in za koliko se bo cena povzpela. Pri našem poslovanju se to pozna samo pri upadanju količin prodanega goriva, dočim finančno se ni nič spremenilo. Pa tudi dela ni zato nič manj.

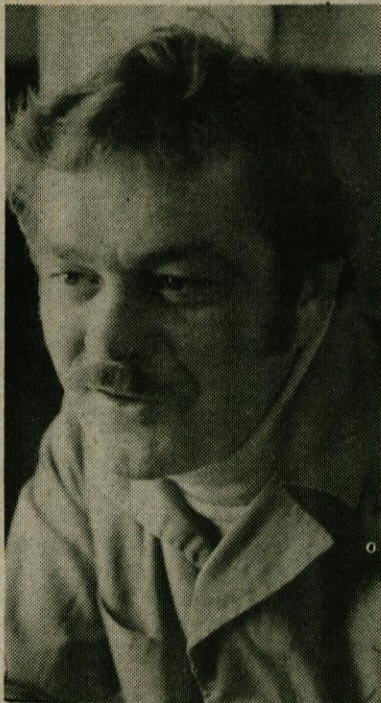
Ayto je postal luksuz. Vendar pa vkljub temu so podražili tudi avtobusni prevoz, tako da so občani na istem. Ali na „natpan“ avtobus ali pa s svojim avtom za vsako malenkost.

Franjo KOLOMAS — zasebni taksist v Domžalah

Za začetek naj povem, da se ljudje v Domžalah bolj malo vozijo s taksijem. To gre predvsem na račun dobrih avtobusnih vez in pa dejstvu, da ljudje niso navajeni na ta način prevoza.

Glede cen se ravnamo po ljubljanskem VIATORJU. Ker pa je Viator dvignil cene (bencin), bomo čez mesec dni prisiljeni storiti tudi mi. Prometa bo vsekakor manj zaradi tega. Mogoče se bo promet povečal, ko bo zgrajeno novo stanovanjsko naselje.

(Nadaljevanje na 11. strani)

Taksisti v naši občini bi morali imeti tudi vsaj telefon in parkirišče označeno s tablo, na kateri naj bi bile tarife prevoza. Tako bi bilo laže porabnikom in nam taksistom.

Peter KEPIC – vodja poslovalnice VEKTOR Domžale

Trenutno še nismo dvignili cen prevoza. Poleg goriva pa so se dvignile tudi cene avtogumam za 60 – 90 %. Tako je poslovanje še bolj oteženo.

Tudi razdrobljenost tovora se je povečala zaradi stabilizacije. Vse to pa se odraža v osebnih dohodkih naših voznikov tovrnjakov. Še v težjem položaju je privatni sektor.

Opozarjamo tudi na naše parkirišče (Kčionarska ulica), ki pa ni namenjeno temu.

Delovni in športni uspehi Konjeniškega kluba Krumperk

V decembru 1980 sta minili dve leti, kar je bil ustanovljen Konjeniški klub Biotehnične fakultete Krumperk. Klub šteje danes 152 članov, od tega 68 % pionirjev, mladincev in študentov, drugo so starejši člani in ljubitelji konjeniškega športa iz Domžal in okolice. Klub si je ob ustanovitvi zastavil precej ambiciozen program dela, ki ga je kljub težavnim materialnim razmeram uspel v dveh letih v dobri meri realizirati. Klub je zrastel ob Konjerejskem centru Krumperk, ki je ena od enot VTOZD za živinorejo Biotehniške fakultete ter je plemenski in izobraževalni center za potrebe konjereje SR Slovenije. Center je nastal ob prizadevanjih Biotehniške fakultete in pomoči Kmetijske razvojne skupnosti SRS, Republiškega sekretariata za kmetijstvo in gozdarstvo SRS ter razumevanju in moralni ter materialni pomoči Skupščine občine Domžale.

Prva in osnovna skrb članstva, ki se je že ob ustanovnem zboru zbralo v precejšnjem številu, je bila poskrbeti za osnovne materialne pogoje za vsakdanje delo kluba. Tako so večino svojih moči v letu 1979 posvetili pomoči pri izgradnji in ureditvi centra. Ze marca so mladi člani kluba, študentje in sodelavci Biotehniške fakultete pod vodstvom delavcev na centru opravili osnovna zemeljska dela in priprave za prenovitev obstoječega starega hleva ob gradu Krumperk in njegovo dograditev. Aprila so začela gradbena dela, ki so jim sledila obnova celotne strehe objekta, tesarska, krovška, kleparska, instalaterska in druga dela ter asfaltiranje dvorišča.

Klub ob še skromnih pogojih za delo, pomanjkanju opreme in obilici težaškega dela ni uspel organizirati v letu 1979 nobene prireditve, organiziral pa je 10 začetniških tečajev jahanja, ki ga je opravilo 80 članov. Iz vrst mladih članov, ki so opravili tečaj, se je formirala mlada juniorska ekipa, ki je začela z rednimi treningi. Organizirali pa so tudi klubske večere, združene z teoretičnim izobraževanjem članov s strokovnimi predavanji s področja konjereje in konjeniškega športa.

V letu 1980 so člani kluba ob pomoči Biotehniške fakultete in TKS nadaljevali delo na ureditvi kompleksa jahališč. Opravljena je bila večina

zemeljskih del, premaknjeno 10.000 m³ zemlje, pripravljen raven teren za parkur (80 x 100) in zemeljske tribune ter padok (30 x 40 m) in manež za dresuro (20 x 60 m). Na kompleksu je bilo položeno 2.600 m drenaže za odvajanje meteorske vode in podtalnice. Člani so pomagali tudi pri spravi lesa in postavitvi ograje okrog tekališč in zasilni ureditvi jahališč in okolice hleva. Skupno je bilo v letu 1980 32 delovnih akcij in opravljeno 1.390 ur prostovoljnega dela.

Za dokončno ureditev kompleksa bo treba poskrbeti še za navoz peska na jahališča in hortikulturno urediti ves kompleks. Obenem bo treba do prvega tekmovanja postaviti sodniško tribuno, urediti ograje in izdelati zapreke.

Kljub težavnim razmeram – vsi konji in oprema so last konjeniškega centra Krumperk – Biotehniška fakulteta, VTOZD za živinorejo – in neurejenim jahališčem, je na novo ustanovljena mladinska tekmovalna ekipa šestih jahalčev in seniorjev opravila nad 600 ur treninga pod skrbnim vodstvom trenerja in dolgoletnega državnega reprezentanta Matjaža Čika.

Rezultati trdega dela članov ekip in vodstva kluba niso izostali, tako so člani kluba na sedmih prireditvah na katerih so sodelovali v letu 1980 dosegli sledeče rezultate:

Tekmovanje	Seniorji	Doseženo mesto
4.5.1980	Ajdovščina, parkur višine 110	2. in 3. mesto
4.5.1980	Ajdovščina, parkur višine 120	1. in 4. mesto
25.5.1980	Maribor, parkur višine 110	1. in 2. mesto
25.5.1980	Maribor, parkur višine 120	1. in 3. mesto
8.6.1980	Zagreb, Srečanje mest herojev, parkur viš. 130	3. in 4. mesto
22.6.1980	Ljubljana, Memorial I. Korena, parkur višine 120–130	3. in 12. mesto
27.7.1980	Komenda, Republiško prvenstvo, parkur višine 120–130	2. mesto
	Komenda, Državno prvenstvo, skakanje A grupe, višina 130–150	6. mesto
Tekmovanje	Juniorji	Doseženo mesto
25.5.1980	Maribor, parkur višine 0,90	4. mesto
	Maribor, parkur višine 110	9. mesto
22.6.1980	Ljubljana, Memorial I. Korena, parkur viš. 0,90	6. in 9. mesto
27.7.1980	Komenda, Republiško prvenstvo v preskakovanju za juniorje, parkur višine 100–110	3. in 4. mesto 1. m. ekipno

Poleg lepih seniorskih rezultatov, ki so doseženi po zaslugi tekmovalca Matjaža Čika, so bili v klubu izredno veseli lepih uvrstitev mlade juniorske vrste in seveda osvojenega ekipnega republiškega prvenstva v preskakovanju za juniorje. Rezultati so še toliko bolj

pohvalni, če vemo, da klub še nima lastnih tekmovalnih konj in uredjenih jahališč ter so rezultati doseženi s plemenskimi kobilami konjerejskega centra, kar je onemogočalo celotni intenzivni trening.

Klub je posvetil tudi precej pozor-

SLAVIČ ACI

BROJAN MARKO

nosti množičnosti. Tako je izvedeno v letu 1980 10 začetnih tečajev jahanja, ki ga je končalo 76 jahačev. Tečaji, ki so 14 dnevni potekajo popoldne vsak mesec razen julija in avgusta ter dajo tečajnikom osnovno znanje iz jahanja ter oskrbe in prehrane konja. Vsako sredo, soboto in nedeljo pa je možno tudi rekreacijsko jahanje, ki se ga, odkar je urejen center, poslužuje vse več članov. Vodstvo kluba pa tesno sodeluje tudi z občinskim štabom TO in izobraževanjem mladine z rednim prikazom uporabe konj in vojaške opreme za potrebe SLO ob taborih predvojaške vzgoje.

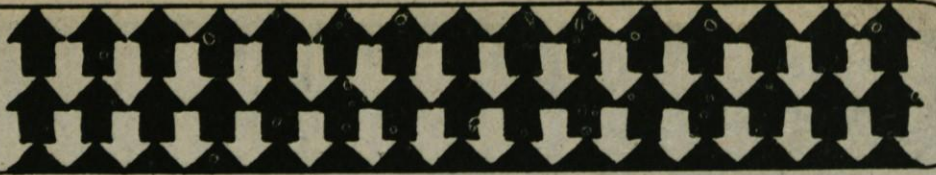
Klub se je preko svojih delegatov aktivno vključil v delo občinske ZTKO in TKS ter v organe Konjeniške zveze Slovenije in Konjeniške zveze Jugoslavije. Na izredni skupščini kluba pa je bil sprejet predlog, da se kandidira za organizacijo in izvedbo enega kola državnega prvenstva v preskakovanju za leto 1981. Delegati KZS in KZJ so po ogledu centra in jahališč kandidature podprli in tako čaka člane kluba zahtevna naloga, organizacija te prireditve, ki bo od 11.–12. julija 1981 na Krumperku.

Člani kluba so redno sodelovali s konji na številnih množičnih telesnokulturnih akcijah, družbenopolitičnih, folkornih in turističnih proslavah in manifestacijah kot so: pohod na Oklo, proslava obletnice partijske konference na Vinjah, Dan narodnih običajev, Turki na Krumperku, proslava KS Dob in gasilcev ter drugih.

Člani ekip: pionirske, juniorske in seniorske pa s svojim delom pomagajo tudi pri vzdrževanju objektov centra in konj ter šolanju in treningu konj in jahačev in s tem krijejo del stroškov najemnine za konje in opremo KC Krumperk.

Mlademu klubu lahko ob njegovih prvih uspešnih korakih zaželimo le uspešno in srečno nadaljevanje zastavljene poti k realizaciji programa, ki bo obogatil športno, rekreacijsko in turistično ponudbo naše občine.

dr. Habe Franc

Aktualna tema:

STAROST, KI MINEVA V PLASTIKI

Velikokrat slišim kritiko na račun Doma upokoencev v Domžalah. Sprašujem se, kdo si je izmislil tako gradnjo, iz umetnega, nepraktičnega in nevarnega materiala, še posebno v izrednih razmerah. Kje so bili odgovorni, ko so projektanti planirali tako gradnjo! In kdo jim je dal dovoljenje za zidanje? Smatram, da bi tisti, ki v domu stanujejo, ki jim je namenjen, morali imeti prvo besedo, da se jih vpraša. Oskrbovanci in stanovalci doma so sami starejši občani, ki niso razvajeni, vajeni novitet, ki bi radi imeli v zadnjih dneh svojega življenja vsaj malo domačnosti, topline, ki jo sigurno pogrešajo v takem na videz razkošnem domu, ki pa je mrzel in neprijazen. Navajeni so oken, zraka, ki ga nimajo. Večkrat hodim tja na obisk in vsakokrat grem iz doma slabe volje. V takem domu ne bi hotela preživljati zadnjih dni svojega življenja. Kje je domačnost, toplina, na oknih rože? Veliko potujem po naši lepi domovini in se tudi zanimam, kakšne domove imajo za starejše ljudi. Na kaj takega, kar je v Domžalah in kar smatram za gospodarski kriminal, še nisem naletela. Povsod gradijo domove za starejše občane na klasičen način, kjer je največ skromnosti domačnosti in topline, ki si jo vsi želimo. Takšen lep primer je tudi v Mežici, kjer imajo v domu oskrbovanci dnevni prostor s kmečko pečjo in obit z lesom. Les pa vsem pomeni toplino in domačnost. Tudi cvetice gojijo na oknih, kakor so jih bili navajeni doma. To v razmišljanje! Vsem občanom pa tudi odgovornim za tako gradnjo, ki ni nikakor primerna za bivanje, ampak mogoče le za avtobusne postaje in trgovine. Tudi vil, hiš in vikendov si nihče ne gradi iz takega materiala, mislim, da tudi projektanti ne!

Najhujše pa je to, da se še niso streznili in da bi še radi gradili tako! Iz takega, neprimerne materiala. Prva sem proti temu in še druge občane bi prosila, da povedo svoje mnenje, najbolje pa bi bilo, da vprašajo tiste, ki tam stanujejo, ki so priklenjeni v tistih prostorih, mrzlih in nedomačih! Mislim, da samo projektanti ne morejo imeti besede, v naši samoupravni, socialistični skupnosti. Morali bodo tudi poslušati glasove drugih, posebno še tistih, ki jim je dom namenjen.

Žirijo za podeljevanje Prešernovih nagrad pa bi prosila, da se drugič ne bi zmotila in da bi nagrade podeljevala le tistim, ki si jih s svojim delom res zaslužijo.

Danica Zidarič

MAŠČEVANJE ALI SOVRAŽNOST DO ŽIVALI? ?

Podpisana Slabič A.J. sva pogrešala svojo 2,5 let staro udomačeno mačko od 28.2.1981. Ker sva jo že po 4-dnevni odsotnosti odpisala, se je nenadoma na večer 3.3.1981 vsa izčrpana in prestrašena, ter z odsekanim repom pri korenu pojavila na najinem stopnišču. Pripominjava, da se vidi, da je bil živali odrezan rep, kajti na živali ni sledov, da bi jo napadli psi.

Ker smatrava, da tu vpliva neki tretji faktor, da sigurno to ni nobeno obračunavanje med živalmi, ker je to moč dokazati, smatrava, da je tak način skrajno brutalen in vulgaren. Meniva, da tudi pri nas obstajajo zakoni, ki ščitijo živali pred morebitnimi kršitelji takih dejanj.

Če ima nekdo od sovaščanov kako osebno mržnjo, naj se oglasi na zgoraj omenjeni naslov, in naj se ne maščuje na nič hudega sluteči živali.

(Pripominjava, da veva kdo je ta storilec!)

Slabič Janko-Anica

POJASNILO K ČLANKU „AKTUALNA TEMA“ STAROST, KI MINEVA V PLASTIKI TOV. ZIDARIČ DANICE

Čutim dolžnost, da v imenu uporabnika na članek tov. Zidaričeve nekoliko bolj podrobno osvetlimo opisani problem. Že v začetku naj poudarim, da ni moj namen, da bi poskušal zagovarjati projektante, izvajalce in nadzorni organ. Toda kljub temu smatram kot nestrokovnjak za projektiranje in gradnjo, da so imeli delavci „Biroja 71“ ob tem, ko se jim je porodila ideja o moderni zgradbi Doma upokoencev, dober namen. Ne razumem, zakaj tudi starejši občani ne bi smeli živeti v modernih zgradbah, če se arhitektura prilagaja v mestno urbanistično okolje. Res pa je, da o tem, kako bo zgradba funkcionalno zadovoljevala potrebe stanovalcev, ni nihče razmišljal.

Domsko varstvo starejših občanov v Sloveniji je doživelo ogromni napredek v zadnjih 15 letih. Tudi v Domžalah smo sprejeli prve sklepe o novogradnji doma šele 1973 leta, ker sta bila oba stara domova v neprimernih starih, nefunkcionalnih zgradbah. Prvi investitor doma Skupščina občine Domžale je investitorstvo prinesla na Samoupravno stanovanjsko skupnost Domžale. Žal so bili ob prenosu investitorstva takorekoč v eni osebi oziroma delovni organizaciji tako investitor, projektantje in nadzorni organ, kar je otežkočalo delo.

Strokovna komisija za pregled programov in načrtov sanacije in novogradenj socialnih zavodov pri Republiškem sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo v Ljubljani, v kateri so bili 3 dipl. ing. arhitekti, je dne 12. 3. 1974 pregledala idejni projekt in ga z manjšimi pripombami pripočila za nadaljno obdelavo.

Prav tako ob začetku gradnje doma, niti danes, še ni povsem jasnega koncepta o vsebinskem delu domov. Kajti dom je bil grajen za povsem starejše, pokretne prebivalce, danes pa nam je jasno, da vsi tisti, ki jim ni potrebna tuja nega in pomoč, ostajajo v svojem ožjem okolju oziroma stanovanju.

Na prvem mestu pa so bili in so gotovo še danes pomanjkljivi predpisi o možnosti gradnje glede na funkcionalnost in namen zgradbe in pa zagotovilo izolacij in tesnenj različnih materialov.

Ob tem, ko se že oglašam, poudarjam, da ima delovni kolektiv zaradi specifičnosti gradnje velike težave ob rednem delu.

Gotovo so navedbe tov. Zidaričeve delno točne. Dejansko streha kljub velikemu prizadevanju pri popravilih, tu naj predvsem omenim Izvršni svet občine Domžale, ki nam je desna roka pri odpravljanju pomanjkljivosti in napak, še vedno pušča.

Podoben problem je ogrevanje in to predvsem A trakta, kjer niso bivalni prostori. Gotovo, da bomo morali s skupnimi močmi čimprej rešiti vprašanje izolacije in adaptacije A trakta, ker so dejansko v tem delu razmere kritične. Nemogoče je obstati ob tem, da bi tudi vnaprej obdržali enojne steklene stene ob vse večjem varčevanju z nafto.

B in C trakt, v katerem je 60 enoposteljnih in 33 dvoposteljnih spalnic, je funkcionalno zadovoljiv, ker smo z organizacijo dela prostore prilagodili strukturi oskrbovancev. V bivalnem delu so tudi dnevni prostori in čajne kuhinje. V vseh prostorih je temperatura ogrevanja prilagojena potrebam stanovalcev.

Stanovanjska skupnost, Izvršni svet občine, SIS za socialno skrbstvo in delavci doma smo enotnega stališča, da izvajalci in projektantje odpravijo napake in pomanjkljivosti, ki so jih naredili, na ne najbolj primerni stavbi za preizkus novih smeri arhitekture in specifičnih materialov.

Direktor F. Gostinčar

Uspeh likovnikov s homške osnovne šole s prilagojenim programom:

USPEH NA GRAFIČNEM BIENALU V KOSTANJEVICI NA KRKI

Fanfara in goreče plamenice, strokovne žirije priznanih jugoslovanskih slikarjev in likovnih pedagogov, nasmelani obrzi najmlajših likovnih ustvarjalcev je ustvarilo nepozabno razpoloženje ob podeljevanju priznanj in nagrad učencem, učiteljem in šolam. Veselo vzdušje je zavladalo pri vseh, ki jim je

uspelo kljub strogi strokovni žiriji prodreti v vrste najboljših mladih grafičkov Jugoslavije.

Takšno je bilo razpoloženje na 6. grafičnem bienalu jugoslovanskih otrok v Kostanjevici na Krki – veliki likovni prireditvi, ki jo organizator pripravi vsako drugo leto.

Predstavljamo oktet Tosama:

NOČ JE TIHA...

Naslov narodne pesmi naj pomeni uvod v pogovoru z Avgustom Potočnikom, vodjo okteta TOSAMA, ki je v lanskem letu praznoval desetletnico svojega dela in ob tem dobil tudi občinsko priznanje. Prav to pesem namreč pevci okteta vseskozi najrajši pojejo in je ena izmed redkih, ki je stalna članica njihovega repertoarja. No, pa začnimo od začetka.

Tov. Potočnik, vaš oktet je eden izmed rednih „tovarniških“ oktetov v Sloveniji, v naši občini pa sploh edini. Kako ste začeli z delom?

V letu 1969 smo pripravljali v delovni organizaciji svečanost ob Dnevu republike in ob tem prišli

na misel, da bi organizirali tudi pevsko skupino, ki bi na tej prireditvi nastopila z narodnimi in partizanskimi pesmimi. Zbralo se nas je sedem in uspešno smo prestali ognjeni krst, v letu 1980 se nam je priključil še eden in tako od tedaj redno nastopamo kot

Na teh prireditvah sodeluje s svojimi prispevki tudi Osnovna šola „Olge Avbelj“ iz Homca. Že na 5. bienalu sta bila nagrajena učenca Lojze Fotivec in Andrej Poljanšek, letos pa Zvone Ravnikar z grafiko „Družina na prehodu“. Uspeh naših otrok je toliko večji, ker prispe na razpis preko 1600 del s 150 šol, razstavljenih in nagrajenih pa je le neznatno število del.

Pri tem ne moremo prezreti dejstva, da so dobri likovni izdelki plod dolgotrajnega pedagoškega procesa, ki ga vodi likovni pedagog Lojzka Kovač. O tem

pričajo tudi številne razstave v Kamniku, Domžalah, Škofji Loki, Smederevski Palanki, Šoštanj in New Delhiju v Indiji.

Ob tem je še kako resnična misel, izrečena na bienalu: „Razstava ne pozna razločkov med boljšimi in slabšimi učenci. Pozna le delovnega in k ustvarjalnosti usmerjenega mladega človeka, ki mu je razgibana domišljija omogočila, da se je v neposrednem boju z materialom in snovjo povzpел do svoje umetniške ustvarjalnosti.“

Tone Turšič

oktet TOSAMA in sicer v okviru organizacije Zveze sindikatov v naši DO. Seveda nismo vseskozi isti pevci, med tem se jih je zamenjalo 9, naš oktet pa smo v zadnjih letih precej pomladili.

Kdo so sedanji člani okteta in kakšen je vaš program?

Sedanji člani okteta so Silvo Prenar, Stane Klopčič, Tone Stare, Franc Belcijan, Tine Stare, Bogdan Jutršek, Tone Andrejka, Kveder Mavricij in Potočnik Alojz. Smo iz različnih delov naše delovne organizacije in imamo tudi zelo različne poklice, saj so med nami mizarji, električar, šofer, pa ključavničar in drugi. Med seboj se zelo dobro razumemo, v zadnjih letih pa smo svojemu delu posvetili še več pozornosti, saj imamo vaje 2 krat tedensko, naš program pa obsega največ narodne in partizanske pesmi, nekaj je tudi umetnih. Najrajši pojemo tiste pesmi, ki so všeč ljudem. Žal naš program ni zelo obširen, kajti pevci se izmenjujejo in skoraj vedno je treba začetki od začetka.

Ob tem naj omenim, da vsi člani okteta zelo ljubimo petje. pogoj da pa v oktetu poješ, je seveda, da imaš dober glas, veselje do petja, včasih pa je problem tudi v tem, da imajo nekateri težave zaradi prihajanja na vaje, kajti od slehernega člana zahtevamo, da je discipliniran, da redno in pravočasno hodi na vaje. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da so vsi člani okteta tudi člani DO TOSAMA.

Kakšen je odnos vaše DO do vas in ali imate kakšne probleme?

Kot sem že povedal, pojemo v okviru organizacije ZS in moramo reči, da nas vsi delavci zelo radi poslušajo in da nimamo nobenih težav. Nekateri naši člani sicer delajo v izmenah, vendar nimajo nobenih težav, če se zgodi, da so vaje v delovnem času, delovna organizacija nam vsake tri leta kupi nove obleke, kupljen je bil harmonij, honorirra pa tudi moje delo kot vodje okteta. Zelo smo zadovoljni, s položajem v DO in ob tej priliki bi se zahvalili vsem, ki so kakorkoli

prispevali, da že tako dolgo redno delamo. Nastopamo na vseh prireditvah v okviru DO (žal je sedaj večina prireditev prenesenih v krajevne skupnosti), zapojemo pa tudi na pogrebih naših delavcev in upokojencev, če to želijo. Svojo delovno organizacijo pa uspešno predstavljamo tudi širom Slovenije, saj smo dosegli kar lepe uspehe.

Bi jih morda nekaj omenili?

Morda bi začeli kar na koncu, kajti ni dolgo, ko smo posneli za TV oddajo, v kateri smo zapeli 10 pesmi in bo posredovana v seriji oddaj Čez tri gore. Trikrat smo snemali za radio, nastopali pa smo tudi v oddaji Iz naših krajev. V zadnjem času smo dvakrat nastopili z ansamblom našega člana Tineta Stareta. udeležujemo pa se tudi raznih revij in srečanj oktetov širom Slovenije.

V razgovoru ste omenili, da imate najlepše spomine na srečanja oktetov v Šentjerneju. Bi morda povedali nekaj več o tem?

Na srečanju oktetov v Šentjerneju nastopamo že od leta 1974 in moram reči, da vse člane okteta prav na ta srečanja vežejo najlepši spomini. Tu se nas zbere blizu 40 oktetov, izmenjamo si izkušnje, prislunemo drug drugemu, povprašamo za to in za drugo pesem, ki bi jo radi uvrstili v naš program in seveda skupaj zapojemo. To so nepozabna srečanja, kjer drug drugega spoznavamo in vedno znova ugotavljamo, kako lepa je slovenska pesem. Na teh srečanjih se porodi marsikatera nova, sveža ideja, ki jo potem lahko koristno uporabimo pri svojem nadaljnjem delu.

Kakšne kriterije uporabljate pri izbiri pesmi?

Največkrat sam predlagam, katero pesem naj bi se naučili, včasih napišem tudi kakšno priredbo, sicer pa imajo vsi člani okteta, katerih starost se giblje od 24 do okoli 50 let možnost, da predlagajo nove pesmi. Prav srečanja in tesnejši stiki z oktetom so bili že večkrat tisti, katerih posledica je bilo učenje nove pesmi, ki smo jo tu prvič slišali.

(Nadaljevanje na 20. strani)

iz naših krajevskih skupnosti

ZLATA POROKA

UDAMKOVEGA ATA IN MAME IZ DOMŽAL

4. februarja sta praznovala zlato poroko Ludvik in Ivana Flerin roj. Bergant, lastnika znane Udamske domačije v Stobu. Flerinov rod izhaja iz Nevelj pri Kamniku. V Domžale so prišli med leti 1820 in 1823 in so imeli najprej domačijo v Zgornjih Domžalah št. 1 na mestu, kjer je do sedaj stal spomenik NOB.

Zlatoporočenec Ludvik, mesarski mojster je bil rojen 1902 kot sin Karolina, zemljaka in mesarskega mojstra in Marije Rahne, Dimčeve iz Štude.

Zlatoporočenka Ivana, rojena 1907 izhaja iz znane Frpravove gostilne v Krašah pri Moravčah. Oče Janez je bil zemljak in gostilničar, mama Ivana, roj. Mal, je bila sestrična znanega zgodovinarja dr. Josipa Mala iz Preterža pri Moravčah.

Jubilanta Ludvika, ki se je oprijel očetove obrti, pa tudi kmetije, saj so včasih imeli 20 ha zemlje, poznamo kot dolgoletnega mesarskega mojstra, saj je to obrt pričel leta 1932. Že njegov stari oče Andrej je v nedeljah zapregel konje in z vozom šel po živino v Trst. Domov se je

ponavadi vračal ob petkih. Živino, ki jo je pripeljal so potem poklali, v nedeljo je pa ponovno šel v Trst. Ludvik je osnovno šolo obiskoval v Domžalah. Mesarske obrti se je izučil pri očetu in delal doma kot pomočnik 11 let. Seveda je pa delal tudi na kmetiji. V letih 1922/23 je bil pri vojakih. Starejši Domžalčani se ga spominjajo tudi kot športnika, saj je igral pri tedanjem SK Disku. Bil pa je tudi kolesar. Najprej je bil včlanjen v Sportnem klubu na Ježici, kasneje pa pri kolesarskem klubu SK Disk. V sezoni 1924/25 je bil celo prvak Slovenije. V letih

1930–1968 ga že vidimo kot dirkača s konji, kar ni bilo čudno, saj so doma redili žrebetne kobile. Kot vzorni gospodar je prejel tudi kolajno, leta 1928 je namreč razstavljal konje na takratnem ljubljanskem Velesejmu. Ludvika pa se starejši Domžalčani spominjamo tudi kot dolgoletnega pevca.

Med 2. svetovno vojno je imel na domu številne preiskave. Leta 1944. so ga Nemci že postavili pred zid in le srečnemu naključju se ima zahvaliti, da ga niso ustrelili. Terencem je namreč za partizane dajal velike količine mesa in mesnih izdelkov. Kljub letom in težki bolezni v preteklem letu ga še vedno vidimo na kolesu, na traktorju, pa v hlevu, saj še sedaj redi več govedi. Seveda mu leta in bolezen delo že otežkočata.

Jubilantka izhaja, kot sem že

omenil iz Frpravove gostilne, kjer je bilo 17 otrok. Osnovno šolo je obiskovala v Moravčah, enoletno gostinsko šolo pa v Ljubljani. Brata Ivana, gospodarja na domačiji so Nemci najprej odpeljali v Kamnik, nato je bil zaprt v Begunjah, nazadnje pa ustreljen v Kovorju pri Tržiču.

V zakonu so se jubilantoma rodili 4 otroci.

Hčerka Mara je uslužbenka, sin Ljubo se je oprijel očetove obrti, hči Iva je uslužbenka, prav tako tudi hčerka Ana. Imata 10 vnukov, ki radi prihajajo k njima, saj imajo otroci hiše v neposredni bližini svojega doma.

Jubilantoma želimo, da bi dočkala še mnogo jubilejev, predvsem jima pa želimo obilo zdravja.

Tone Ravnikar

(Nadaljevanje z 19. strani)

Ob desetletnici, ki ste jo praznovali lani, ste pripravili zelo uspešen koncert.

Da, na tem koncertu, ki smo ga pripravili v dvorani delavskega doma na Viru, so poleg nas sodelovali tudi Šentjernejski oktet, pa Koroški oktet in oktet bratov Pirnat, s katerimi sodelujemo že vrsto let, saj smo bili skupaj z njimi eden izmed prvih oktetov v naši občini. Večer je bil zelo prijeten, le dvorana je bila premajhna za vse, ki bi želeli slišati lepo slovensko narodno in partizansko pesem.

Bi morda želeli povedati še kaj? Želel bi, da bi naš oktet tako

uspešno nastopal tudi v prihodnje, da bi med nami ostalo prijateljstvo še vnaprej in da bi nam nikoli ne zmanjkalo hudomušnosti in smeha, kajti z njim smo doslej uspešno premagovali vse težave. Prepričan sem, da nam bo delovna organizacija oz. organizacija Zveze sindikatov v naši DO še naprej stala ob strani, mi pa se bomo trudili, da bomo s kvalitetnim petjem poneli glas o našem kolektivu širom Slovenije.

Morda naj za konec omenimo, da boste lahko oktet TOŠAMA slišali in videli v TV oddaji ČEZ TRI GORE v mesecu marcu.

Vera Vojska

STORŽI — DODATNI ZASLUŽEK

Delovna organizacija SEMESADIKE MENGEŠ nudi vsem, ki imajo možnost dobavljati storže dodatni zaslužek. Zaradi tega se lahko vključite v akcijo, za katero je ta delovna organizacija močno zainteresirana.

Ker so letos smreke bogato obložene s storži, se nudi zbiralcem lep zaslužek zlasti tam, kjer so v teku sečnje smrek.

Delovna organizacija „SEMESADIKE“ v Mengšu bo do junija odkupovala okrasne smrekove storže. V poštev pridejo le storži iz zadnjega obroda, biti morajo normalno razviti, nečrviivi, neplesnivi, nepolomljeni, naravne barve, brez pecljev in vejic, odprti, brez semena, smola ne moti.

Trhli, polomljeni, črni, stari, na tleh pobrani storži ne pridejo v poštev, velikost storžev ni važna.

Odperte, za izvoz pripravljene storže v plastičnih vrečah po 10 kg netto, vreča mora ob tem biti približno polna, plačamo po 10 din za kg.

Kdor sam dostavi storže v naše skladišče v Mengšu, dobi še 0,50 din od kg za stroške prevoza.

Do prevzema naj zbiralci skladiščijo storže v suhih prostorih, vendar naj pazijo, da storži ostanejo elastični, ker se preveč suhi radi lomijo. Zlasti je treba paziti, da konica storža ostane nepoškodovana.

Za nesreče pri plezanju ne odgovarjamo.

Za prevzem storžev in za podrobnejša navodila se obrnite na „SEMESADIKE“ v Mengšu.

Klub ljubiteljev dramske umetnosti iz Domžal je pripravil večer pesmi Karla Destovnika-Kajuha

iz naših krajevnih skupnosti

DOLE PRI KRAŠCAH:

ZAKON DOLG PETINPETDESET LET

Hočem vam predstaviti Franceta PERGARJA, Lukovega ata iz Dol pri Krašcah št. 16, upokojenca, ki je še vedno navduševalec matičnega društva upokojencev Moravče, katerega soustanovitelj je.

Proti koncu leta 1980 me je pot zanesla k PERGARJEVIM v Dole. Njegova hiša je tik ob stari cesti Moravče-Lukovica, le nekaj metrov pa je do avtobusne postaje na „Žago“. Franceta sem našel v topli kuhinji. Sedel je pri štedilniku, ko sta kramljala z ženo Pepco. Prosil sem ga za razgovor.

Rodil sem se 25. marca 1898. leta in bom letos star že 83 let. Moj oče Martin je opravljal zidarska dela v Moravški dolini. Mama Marija je umrla stara 73 let. Živela je po očetovi smrti le še dobrih 8 let.

Otrok v naši družini je bilo kar dvanajst, trije so umrli kmalu po rojstvu, še vedno pa nas živi devet otrok, najstarejši med njimi sem jaz.

Moji starši so bili bajtari in tako smo živeli v revščini. Takrat ni bilo ne dela in ne denarja. Zato me je oče po uspešno končani osnovni šoli vzel v uk za no končani osnovni šoli v uk za zidarja. Tako smo delali po raznih krajih Moravske doline pa tudi izven nje, koder je pač bilo delo.

Nekako 1916. leta sem odšel v vojsko. Služil sem 6 tednov v Judenburgu. Po končani vojaški vežbi sem bil poslan na fronto v Asiago – Tirolsko v XXIV. marš bataljon.

Po končani vojni sem se vrnil nazaj na Dole. Doma sem bil do pomladi 1919. leta. Takrat sem bil ponovno vpoklican na doslužbenje vojaškega roka. Kar 19 mesecev sem služil v Ljubljani. Po odsluženju vojaškega roka sem se vrnil na Dole pri Krašcah.

Med tem sem se spoznal z dekletom Pepco iz Stegen. Ker sva dalj časa govorila in tako tudi eden drugega dobro spoznala, sva se leta 1926, tudi vzela.

Leta 1932 sem odšel v šolo za zdravstvene delavce v Ljubljano. Po uspešno končani šoli – šest mesecev, sem službo dobil pri takratnem Sreskem načelnstvu v Kamniku kot zdravstveni pomočnik.

Doma je bila žena z dvema otroko-

ma. Imela sva nekaj čez tri ha zemlje in pol je gozda. Od tega nisva mogla živeti, zato sem moral delati v državni službi.

Tudi po vojni sem delal v Kamniku vse do upokojitve 1. maja 1953. leta. Po osvoboditvi sem imel več funkcij. Med drugim sem bil kar dvakrat po osem let odbornik skupnosti za socialno zavarovanje, pa ustanovni predsednik in pozneje tajnik gasilskega društva Krašče. Tajnik SZDL Krašče sem bil kar celih osemnajst let, predsednik društva upokojencev Moravče in soustanovitelj društva upokojencev, ter pobudnik društvenega prapora – nabave le-tega. Sedaj sem častni predsednik društva upokojencev in se rad udeležujem sej. Za svoje delo sem prejel več diplom in priznanj, na katere sem ponosen.

Žena Pepca pravi, da sta z možem Francetom živela vse skozi v redu, brez večji prepiri, prav tako sedaj, ko sta že oba precej v letih. Trenutno je še zdrava, bolezen pa lahko pride kar čez noč. V takem počutju še lahko opravlja gospodinjska dela. Hčerka dela v tovarni Toko v Domžalah in je pri njima na stanovanju in hrani. Sin Janez je poročen in si je zgradil stanovanjsko hišo. Vsak dan ju obišče in tudi kaj pomaga.

Petdesetletnica sta Pergar Franc in Pepca praznovala pred petimi leti v krogu svojih najdražjih domačih. Sicer nista šla na matični urad, da bi ponovno sklenila zlato poroko. Pač pa so ta „ceremonial“ naredili kar sami doma, pristavi France.

Jože Novak

dopisujte
v naše
glasilo

24. FEBRUAR – PRAZNIK KS IHAN

24. februarja, na dan, ko se je pred nepolnimi štirimi desetletji vršila neenakovredna bitka med nemškimi zavojevalci in okolje-nimi partizani. Tragedija na Oklem nad Ihanom je ena izmed največjih, kar jih je bilo med narodno-osvobodilnim bojem v naši občini. Tam je padlo za našo boljšo, lepšo prihodnost, katere sadove uživamo v sedanosti, 72 borcev Kamniško-zasavskega odreda.

Na ta dan je bil organiziran pohod na Oklo, kjer smo počastili žrtve za našo svobodo. Prirejena pa je bila tudi osrednja proslava v Gasilskem domu v Ihanu, kjer se je zbralo mnogo ljudi, katerim zagotovo ni bilo žal tiste urice, ki je minila v zelo prijetnem vzdušju.

Ob tej priložnosti je bila podeljena plaketa KS Ihan:

Janezu GREGORINU za njegov dolgoletni trud pri krepitvi krajevne samouprave, kot nekdanjemu delovnemu članu tukajšnjega KPD Svoboda in organizatorju praznovanja 750-letnice našega kraja.

Antonu PAJERJU za vztrajno delo pri osveščanju prebivalstva v družbeni samozaščiti in nudenju vsestranske pomoči pri razvoju krajevne skupnosti.

Zadnja leta je bilo sicer precej storjenega in narejenega kraju in krajanom v prid, vendar zaradi že znanih stabilizacijskih ukrepov manj kot smo načrtovali.

Tako npr.: Dom družbene samozaščite krasijo le široki temelji, od katerih pa tudi ni pričakovati, da bi brez nadaljnje nadgradnje služili svojemu namenu.

Tudi s preskrbo Ihanici nismo zadovoljni. Trgovina, ki se stiska v stari zgradbi še zdaleč ne nudi vsega, kar potrebuje sodobno gospodinjstvo.

Saj ne da bi želeli ATC – le z navadno telefonsko govorilnico bi že bili zadovoljnejši.

Kot vselej pa nam nove sveže upe zbujajo bližajoča se cvetoča pomlad (na katere cvetnost nas še posebej spominja cesta skozi Ihan).

J. Gregorič

KRAJEVNA SKUPNOST TOMA BREJCA VIR:

V mesecu decembru lansko leto smo imeli v naši krajevni skupnosti majhno svečanost. Krajevna organizacija Rdečega križa je podelila šestnajstim krvodajalcem priznanja za večkratno darovanje krvi. Med dobitniki priznanj je bil tudi Janez Zalokar iz Vira, ki je prejel zlato plaketo, ki se podeljuje krvodajalcem za 25 kratno darovanje.

Na tej svečani seji so bili tudi predstavniki ostalih političnih organizacij. Med njimi je bila tudi Marija Ivkovič, katera je v kratkem nagovoru opisala veliki pomen te humane dejavnosti v vojni in miru, saj darovana kri rešuje najdragocenejše – to je življenje.

Zahvalila se je vsem krvodajalcem ter jim k njihovem prejemu priznanj tudi iskreno čestitala.

Ker se približuje april in s tem naša krvodajalska akcija že sedaj apeliramo na vse zdrave krajane, da v čim večjem številu kot Janez Zalokar sodelujete v tej humani akciji in darujete kri.

Krajevni odbor RK Vir se vsem darovalcem krvi lepo zahvaljuje, vsem dobitnikom priznanj pa iskreno čestita.

Na tej seji smo se tudi dogovorili za akcijo obdaritve starostnikov in bolnikov ob Novem letu. Naši aktivisti so v tej akciji obiskali 160 krajanov starih nad 70 let, jih obdarili in jim zaželeli še veliko zdravja.

Vsi obdarovani so bili obiskov zelo veseli.

Krajevni odbor RK Vir
Francka Avbelj

TUDI V LUKOVICI JE BILO PRIJETNO

Družbenopolitične organizacije Krajevne skupnosti Lukovica so skupaj z učenci Osnovne šole Janko Kersnik Brdo in pevskim zborom kulturnega društva pripravile prijetno kulturno prireditev ob 8. marcu. Polna dvorana doma v Lukovici je potrdila, da si ženske takih prireditev želijo in da so vesele vsake pozornosti.

O zgodovini ženskega gibanja in prispevku žensk v NOB je sprego-

voril predsednik KK SZDL tovariš Franc Capuder, v kulturnem programu pa je bila zlasti toplo pozdravljena folklorna skupina učencev iz osnovne šole. Po krajšem koncertu pevskega zbora pod vodstvom Peregrina Capudra je sledilo družabno srečanje v organizaciji Nogometnega kluba Lukovica, ki je zelo uspelo.

V. V.

Ljubljanska banka

BANKA DOMŽALE

Oddelek poslovanja s prebivalstvom
Referat Pionirska hranilnica

R A Z P I S

Medšolsko tekmovanje za najboljšo likovno, literarno
in fotografsko delo

UDELEŽBA

Tekmovanja se lahko udeležijo:

- predšolski otroci v okviru programa v vzgojno varstvenih ustanovah;
- učenci osnovnih šol v okviru šolskega programa ali posameznih krožkov;
- dijaki srednjih šol v okviru šolskega programa ali posameznih krožkov.

TEMA

Tema je tudi letos prosta, udeleženci tekmovanja si jo torej izberejo sami. Avtorji naj bi v svojih literarnih, likovnih in fotografskih prispevkih in filmih razmišljali predvsem o sebi in o vsem, kar jih obdaja, kar jih veseli, kar jim je všeč, lahko pa tudi o tem, česar ne marajo.

VRSTE IZDELKOV

Likovna dela: poljuben material in tehnika (slika, grafika ipd.).
Literarna dela: proza (spis, basen, humoreska) in pesmi.
Fotografska dela: fotografija (18x24 cm).

PODATKI O UDELEŽENCU

- ime in priimek avtorja, leto rojstva in razred;
- ime, kraj in naslov šole ali vzgojno varstvene ustanove;
- ime in priimek vzgojitelja, učitelja ali mentorja;
- oddelek, krožek ali razred, v okviru katerega je bilo delo izdelano.

NAGRADE

Likovna dela: nagrajena bodo po tri najboljša dela.
Literarna dela: nagrajena bodo po tri najboljša dela.
Fotografska dela: nagrajena bosta po dva najboljša dela.

Podeljenih bo 8 nagrad. Vrednost posamezne nagrade je 1.000,00 din. Nagrado prejme šola, krožek ali razred, skupina v VVZ, v okviru katere je avtor sodeloval na medšolskem tekmovanju. Prispevkov ne vračamo.

ROK IN NASLOV

Žirija bo ocenila vsa dela, ki bodo prispela do 30. aprila 1981 na naslov: Ljubljanska banka – Banka Domžale, Pionirska hranilnica, 61230 Domžale, Ljubljanska c. 62.

SLOVENIJALES, lesna in pohištvena industrija RADOMLJE

Komisija za medsebojna delovna razmerja

OBJAVLJA prosta dela in naloge

ZIDARJA

Pogoji:

Kvalificiran zidar z najmanj dve leti delovnih izkušenj

Pismene ponudbe sprejema komisija za medsebojna delovna razmerja 15 dni po objavi.

HELIOS Kemična industrija Domžale
Ljubljanska 114, n.sol.o.

Komisiji za delovna razmerja
TOZD Tovarna barv, lakov in umetnih smol Količevo in
TOZD Kemična tovarna Domžale

OBJAVLJATA

prosta dela in naloge

1. VEČ SKLADIŠČNIH IN PROIZVODNIH DELAVCEV

2. DVEH SNAŽILK /za TOZD Tovarna barv, lakov in umetnih smol Količevo/

Za objavljena dela in naloge je predvideno poskusno delo, določeno s Pravilnikom o delovnih razmerjih.

Kandidate vabimo, da se osebno zglasijo v kadrovskem oddelku DO Helios v Domžalah, Ljubljanska 114, v roku 15 dni od dneva objave.

Razpisna komisija pri delovni organizaciji
KINEMATOGRAFI DOMŽALE p.o.

R A Z P I S U J E

delovna opravila in naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA

Kandidat mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima srednjo strokovno izobrazbo in najmanj petletno prakso na delih s posebnimi odgovornostmi in pooblastili,
- da ima moralno etične vrline in da je družbenopolitično aktiven,
- da ima smisel za vodenje tovrstne organizacije.

Delo individualnega poslovodnega organa se združuje za manj kot poln delovni čas.

Ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazili sprejema Razpisna komisija 15 dni po objavi na naslov: Kinematografi Domžale, Ljubljanska c. 61.

Tovarna pozamenterije

TRAK MENGEŠ

Glavni trg 18, Mengeš

OBJAVLJA

prosta dela oziroma naloge

1. SKLADIŠČNEGA DELAVCA

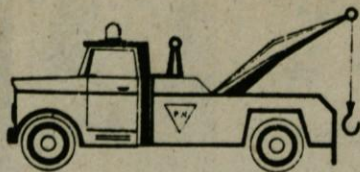
Pogoj: zaželjena je končana osnovna šola.

2. VEČ DELAVK ZA DELO NA TKALSKIH IN PLETILSKIH STROJIH

Pogoj: zaželjena je poklicna izobrazba tekstilne smeri.

Delo se združuje za nedoločen čas in je predpisano poskusno delo. Kandidatom, ki bodo združili delo, nudimo stimulative osebne dohodke in urejen splošni družbeni standard.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na zgornji naslov. V kadrovsko splošnem sektorju lahko dobijo kandidati tudi vse ostale informacije.

Avtovlečno službo vršim na vseh relacijah NON-STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preseerje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

DISK DOMŽALE ORGANIZIRA CIKLO KROS

Novo ustanovljen kolesarski klub DISK iz Domžal organizira 28. marca ciklokros okrog Grobelj. V primeru slabega vremena bo kros 4. aprila. Proga bo dolga 2500 m. Start bo pri Jeretinovi jami ob Slomškovi ulici. Start šolske mladine bo ob 10. uri. Učenci bodo organizirani v skupine po 5 tekmovalcev iz 7. in 8. razredov. Mentorji šolskih kolesarjev naj pošljejo prijave na naslov kluba DISK Domžale, Poljska 17, 61230 Domžale.

TEKMOVALNE SKUPINE:

1. Učenci	7. in 8. razred
2. Učenke	7. in 8. razred
3. Mladinci	15 do 25 let
4. Mladinke	15 do 25 let
5. Člani in članice	25 do 35 let
6. Starejši člani in članice	od 35 let dalje

Prijave bomo sprejemali tudi na štartu od 9.30 do 10. ure. Štart članov bo ob 11. uri. Štarta se v časovni razliki 1 minute. Vsak udeleženec bo dobil čaj in frimsko značko, prvi trije iz vsake skupine pa dobijo diplomu.

Štartnina je za pionirje prosta, mladinci plačajo 30 din in člani 50 din.

ВСI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO !

DISK - Domžale

POJASNILO K ODLOČBAM URBANISTIČNE INŠPEKCIJE

Da bi se izognili zmotnim pritožbam nekaterih občanov zoper odločbe urbanistične inšpekcije, objavlja le-ta naslednje pojasnilo:

1. Na odločbo urbanistične inšpekcije se lahko pritoži stranka, na katero je ta naslovljena samo na republiški urbanistični inšpektorat, v roku 15 dni po prejemu odločbe.
2. Drugi občani (na katere ni odločba direktno naslovljena) nimajo položaja aktivne stranke niti stranskega udeleženca v postopku. Taka oseba po izvršilnem naslovu ni upravičena vložiti pritožbo zoper odločbo ali izvršbe urbanistične inšpekcije.

OPOMBA:

Za pojasnilo pod tč. 2 se sklicujem na sodbo vrhovnega sodišča SRS, št. 348/80-9 z dne 13.11.1980

Urbanistični inšpektor:
Mitja MILOVANOVIČ, dipl.ing.arh.

OGLAS

Nujno potrebujem mlajšo upokojenko za pomoč v gospodinjstvu. Hrana in stanovanje preskrbljena. Ponudbe oddajte v uredništvo OP.

PREKLIC

Podpisani preklicujem besede obrekovanja zoper Radošević Milana, Sejmiška 29, Domžale in se mu zahvalim, da je odstopil od tožbe. Vidregar Ivan, Pristava 9, Mengeš.

TURISTIČNA POSLOVALNICA SAP VIATOR DOMŽALE SE VAM PREDSTAVLJA!

Spoštovani bralci, ne bi vas radi obremenjevali z dolgočasnimi branjem, temveč bi vas radi obvestili o naši vsestranski dejavnosti.

Ni potrebno, da se prijavljate za izlete, potovanja ali letni dopust, zimovanje in prevoze v Ljubljani, to lahko storite tudi v naši poslovalnici SAP-VIATOR v Domžalah, Ljubljanska c. /v Veleblagovnici/. Prihranjena vam bo pot, obenem pa je osebni stik najboljši in najhitrejši.

Vaša agencija SAP-VIATOR ZA VAS:

- organizira izlete, potovanja, strokovna potovanja z vsemi prevoznimi sredstvi
- prodaja letalskih vozovnic
- rezervira hotelske in gostinske storitve
- organizira letovanja in zimovanja
- pripravlja programe avtobusnih prevozov po vaši želji
- nudi programe naših največjih agencij: ATLAS, JUGOTURS, KOMPAS, za katere se lahko prijavite v naši poslovalnici
- vse turistične informacije

Hvaležni smo vam, da ste obvestilo prebrali, še hvaležnejši vam bomo, če se boste oglašili pri nas.

SAP VIATOR
Poslovalnica Domžale
Vodja poslovalnice:
Boris Smrkolj, l. r.

OGLAS

V nočeh od 27. do 29. novembra 1980 je bil odkopan in neznan kam odpehjan z avtomobilom OREH, visok od 4 - 5 m, veje pa je imel do tal.

Če kdo kaj ve o tem, naj javi na naslov proti nagradi 500 din - tajnost zajamčena.

RESNIK Jože, Škocjan
1, 61233 Dob pri Domžalah.

OGLAS

Iščem sobo v okolici Domžal. Pripravljena sem pomagat delat tudi po službi. Ponudbe oddajte v uredništvu glasila.

OGLAS

V Domžalah ali bližnji okolici rabim dvosobno stanovanje za dobo enega leta. Lahko plačam tudi vnaprej. Ponudbe oddajte na uredništvo QP.

OGLAS

Prodam rabljen šotor za tri osebe, velikosti 3x4,50 m z dnevnim prostorom. Prodajam tudi televizijo znamke „Iskra“ po ugodni ceni. Naslov: TELBAN, Vaška pot 21, Radomlje.

ZAHVALA DRUŠTVU PRIJATELJEV MLADINE, OSNOVNI ŠOLI ŠLANDROVE BRIGADE IN VENCLJA PERKA IZ DOMŽAL

V okviru kulturne dejavnosti Doma upokojenecv Domžale so nas ob 8. marcu obiskali organizatorji Društva prijateljev mladine in učenci osnovnih šol Šlandrove brigade in Venclja Perka iz Domžal. Prireditelji so za naše žene in matere pripravili lep kulturni program in jim prinesli čestitke, šopke in darila.

Vsi, ki živimo in delamo v domu, smo izredno zadovoljni za tako human posluh šole in DPM, ki nas redno obiskujejo in prinašajo v dom razvedrilo in poživitev za starejše občane, ki preživljajo jesen svojega življenja v našem domu.

Z neposrednimi medčloveškimi odnosi se krepijo medgeneracijske vezi, ki bistveno vplivajo na počutje starejših ljudi. Starejši ljudje ob srečanjih z mlajšimi dobijo občutek, da so v okviru minulega dela dali svoj delež v aktivni dobi - tudi pri osveščanju pristnejših odnosov med ljudmi.

Organizatorjem DPM, vsem tovarišicam in učencem osnovnih šol Šlandrove brigade in Venclja Perka se v imenu Domske skupnosti stanovalcev in Delovne skupnosti doma prisrčno zahvaljujem za redne prireditve v domu in neposredno sodelovanje.

Franc Gostinčar

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta

IVANA BREZNIKA

gradbenega delovodja – Dolenčevega ata
iz Rafolč 12

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu spremlili na zadnjo pot in mu darovali toliko cvetja. Posebno se zahvaljujemo za nujeno pomoč v času zdravljenja dr. Pippu dr. Cerarju ter osebju Kliničnega centra v Ljubljani. Iskreno se zahvaljujemo tov. Redenški, predsedniku Društva upokojencev za poslovljni govor, pevcem KUD „Janko Kersnik“ iz Lukovice, duhovniku za lep cerkveni obred ter dobrim sosedom za pomoč v času žalosti.

Žalujoči: njegovi otroci in drugo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nepričakovani in boleči izgubi naše drage
in skrbne žene, mame, stare mame, sestre in tete

PAVLE BORŠTNAR

iz Vrhovelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v globoki žalosti pomagali in tolažili, izrekli sožalja, darovali cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Hvala tudi vsem, ki ste jo obiskovali med težko boleznijo, jo bodrili, jo imeli radi, nam pa kakorkoli pomagali in sočustvovali z nami. Še posebej hvala sosedi Anici Jeretina za nesebično pomoč.

Posebna zahvala naj velja DO TOKO in UNIVERZALE Domžale, ter DO TOZD GARAZE Ljubljana za podarjeno cvetje in spremstvo.

Iskrena hvala g. župniku za poslovljne besede in opravljen obred. Lepa hvala pevskeemu zboru Janko Kersnik iz Lukovice in cerkvenemu zboru Brdo, za ganljive žalostinke.

Prav iskrena hvala vsem, ki ste imeli radi našo mami!

Žalujoči vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nepričakovani in boleči izgubi našega skrbnega
moža, očeta, starega očeta, brata in strica

FRANCETA LEBAR-ja

iz Prevalj 5

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste počastili njegov spomin, sočustvovali z nami in ga spremlili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste mu darovali cvetje in nam v najtežjih trenutkih kakorkoli pomagali, dr. Logarju za večletno zdravljenje, med. sestri Nadi Rak za lajšanje bolečin, g. župniku za govor in lepo opravljen poslovljni obred ter dobskim pevcem.

Žalujoči vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti naše ljubljene mame

JULKE KOČMUR

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, ali nam v težkih trenutkih kako drugače stali ob strani, darovali cvetje in jo spremlili na njeni zadnji poti. Posebna hvala vsem dobrim sosedom, pevcem in župniku za opravljeni obred.

Globoko žalujoči otroci:

Angelca, Zinka, Andrej, Ljubo, Jože z družinami,
brat, sestri, vnuki, pravnuka.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata,
starega očeta

ANTONA ROGLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno se toplo zahvaljujemo članom Mengeške godbe, Mešanemu pevskeemu zboru „Svoboda“ Mengeš za ganljivo in ubrano igranje in petje in tovarišu Slavku Pišku za lepe poslovljne besede.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nas tolažili. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena, hčerka in sin z družinama.

V SPOMIN

1. marca mineva žalostno leto, odkar je kruta
usoda nepričakovano iztrgala iz naše sredine
našega najdražjega sina, brata in strica

JOŽETA PROSENCA

z Vrha nad Krašnja

Med nami je ostala praznina, v naših srcih velika bolečina. Če bi solza te zbudila, te ne bi črna zemlja krila. Odšel si od nas mnogo, mnogo prazgodaj. Nikoli te ne bomo pozabili – vedno boš živel z nami.

Zahvaljujemo se vsem, ki se te spominjajo in obiskujejo tvoj prerani grob.

Mama, ata in sestre z družinami.

ZAHVALA

Ob smrti naše mame, stare mame, sestre in tete

TEREZIJE NARAT

rojene Hribar

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Najlepša hvala sosedom iz Radomelj za denarno pomoč. Zahvaljujemo se tudi krajevnim organizacijam ZB NOV Prevoje, Lukovica in Zlato polje, govorniku Kocjanu za poslovljne besede in Oktetu Tosama in zapete žalostinke. Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

Življenja polne so bile vse mere
ljubezni, dela, upanja in vere ...

ZAHVALA

ob smrti

HELENE CERAR

Jakcove mame s Skrjančevega

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam ob smrti naše drage mame izrekli sožalje, darovali cvetje ali namesto cvetja v dobrodelne namene in se udeležili tako številnega pogreba. Obenem prisrčna zahvala radomeljskemu gospodu župniku za tople in domače besede ob slovesu. Iskrena hvala tudi cerkvenemu pevskeemu zboru. Posebej se zahvaljujemo dr. Petru Cerarju, ki je dolga leta zdravil našo mamo.

Njeni najbližji.

IZJEMNI USPEHI IHANSKIH SMUČARJEV

Letošnjo sezono so uspehi ihanskega smučanja še posebej izraziti. Nekoliko boljši so bili pogoji za treniranje zaradi obilice snega, pa tudi stroški so bili nekoliko manjši. Pregled o tem, kaj vse so v tej sezoni 1980/81 dosegli, pa sva opravila s tajnikom kluba Francem Rakom:

Koliko je bilo letos nastopov?

Doslej smo bili na 31 tekmovalnih.

S člani, mladinci in pionirji smo sodelovali na republiškem in državnem prvenstvu; za to tekmovalje smo morali imeti opravljeno ustrežno kategorizacijo.

Kakšna pa je bila bera med kolajnam?

Naši tekmovalci so letos osvojili kar sedemindvajset kolajn. Od tega števila širi na republiškem in pet na državnem prvenstvu. Tekmovalci, ki so se odrezali na državnem prvenstvu v Delnicah, so tako tudi potencialni kandidati za zimske olimpijske igre v Sarajevu.

Torej je bila uspešna ihanska ekipa kot celota?

Vsekakor je letošnja sezona najuspešnejša sezona ihanskega smučanja nasploh, saj toliko kolajn doslej še nismo osvojili. Poglejte! Po uspehih na državnem prvenstvu v Delnicah smo 4. ekipa v državi – le Triglav Kranj, Olimpija in Kranjska gora so pred nami.

Za nami so se uvrstili favoriti Gorje, Kamnik, Dol.

In kateri so ti uspešni tekmovalci državnega prvenstva?

Medalje na državnem prvenstvu so osvojili Marko POVIRK, Drago KLOPČIČ, Boštjan LEKAN, Mateja POGAČNIK, Zvonka KOKALJ, Nada DROBNIČ ter Helena HRIBAR.

Skupno so ti tekmovalci osvojili (bodisi v posamičnih tekmovalnih, bodisi v štafetah) tri srebrne in dve bronasti medalji.

Kaj pa republiško prvenstvo? Kakšne uspehe ste tam dosegli?

Tudi na republiškem prvenstvu smo bili uspešni:

Isti tekmovalci so na tekmovalnjo osvojili dve srebrni in eno bronasto medaljo.

Slišali smo, da imate zastopnike celo že v državni reprezentanci.

Res je. Dve naši tekmovalki sta nastopili v državni reprezentanci v Avstriji in Nemčiji in sicer na evropskem pionirskem prvenstvu. Pogačnikova je osvojila 6. mesto, Kokaljeva pa 7. mesto. V konkurenci tekmovalk iz trinajstih držav so se pred njiju bolje uvrstile le tekmovalke iz Finske in Avstrije.

No v štafeti, ki je osvojila na tem evropskem prvenstvu celo bronasto medaljo sta tekli tudi obe naši tekmovalki Kokaljeva in Pogačnikova.

Povedati pa moram, da imamo tudi v mladinski in pionirski državni selekciji pet zastopnikov našega kluba.

Kako pa večno težaven problem – denar?

Glede pretekle sezone smo dobili minimalna sredstva. Glede na veliko število tekmovalj in oddaljenost ta sredstva ne zadostujejo. Sredstva pokrivajo le tekmovalja do republiške ravni, saj tako opredeljujejo občinski kriteriji. Nujno bo treba zagotoviti sredstva za vrhunski šport, ki naj bi jih zagotovila TKS Domžale.

Glede na oddaljenost tekmovalj so največji strošek gotovo prevozi...

Res je. Glavno breme financ so prevozi, saj gre v ta namen kar 40 odstotkov denarja – to so stroški za gorivo. Če ne bi imeli lastnega prevoza, zagotovo ne bi mogli obstojati.

Kako pa z zaledjem oz. perspektivo?

K sreči imamo zaledje na šoli, kjer je za smučanje izredno zanimanje, pri vodstvu šole pa razumevanje. Rezultat je ta, da imamo zadosti pionirskega kadra. Vsakoletne šole v tekih se udeleži vedno mnogo otrok, tako da se za prihodnost smučarskega teka v Ihanu pravzaprav ne bojim.

Kako pa, da se Ihanci ne morete uveljaviti tudi v članski konkurenci?

Da. Večkrat se že očita, da imamo zelo dobre tekmovalce s

katerimi dosežemo lepe rezultate celo v državnem merilu, le do ravni mladincev. Zakaj ne naprej? Status tekmovalcev – tekačev predvsem ni urejen, kar lahko vidimo iz državne in republiške ravni, saj imamo v državi malo članskih vrhunskih tekmovalcev. V Ihanu ne moremo zagotoviti ne materialnih pogojev, pa tudi organizacijsko je to za naše razmere še nedosegljivo. To so težave, ki nastajajo, ko se mora tekmovalci z večjimi ambicijami odreči pravzaprav vsemu. Na svojo škodo, ker to v celoti ni urejeno za vso državo. To je zvezno vprašanje, ki so ga uspešno rešili le pri alpskem smučanju.

Kaj pa rekreacijska dejavnost?

V klubu samo se že posvetili rekreaciji. Delovala bo posebna sekcija, ki bo skrbela za rekreacijo ne le v Ihanu, pač pa tudi v okolici.

V občini naj bi imeli stroj za izdelavo – teptanje prog, ki bi lahko izdelal proge po vsej občini. Tako bi se lahko rekreirali vsi.

Telesnokulturna skupnost je že predvidela denarna sredstva za to, da bi tak stroj lahko dobili že v prihodnji zimi. To bi bil eden od zagotovljenih pogojev za razvoj smučarskega športa in smučarske rekreacije, ki je v občini v velikem razmahu.

M. Brojan

SMUČARSKI TEK V IHANU

Zadnjo soboto v januarju smo imeli v Ihanu tekmovalje v smučarskih tekih. Udeležilo se ga je blizu sto rekreacije željnih tekmovalcev iz Ihana in bližnje okolice.

Kljub temu, da snežne razmere niso bile idealne, se je sama tekma dobro odvijala. Proga je bila dolga le borih pet kolometrov, pretežno ravninska, navkljub temu pa je v nekoliko daljšem spustu pokazala zobe nekaj desetim nevesčim krmarjem, ki so hočeš nočeš ugotovili, da je možno smučati tudi po zadnji plati, a žal veliko, veliko počasneje kot sicer.

Po prihodu v cilj pa zopet manjše sitnosti – čakanje rezultatov. Žal organizatorji nismo imeli terminala kot pri LB, da bi se opravičili, kajti čakati v hladnem dopoldnevu ni prijetno. Delali smo namreč po ne ravno najnovšem ROP-sistemu (ročna obdelava podatkov).

REZULTATI:

Moški do 35 let: 1. Orešek Brane, 2. Lenček Alojz ml., 3. Hromec Marjan, 4. Krajšek Primož, 5. Orešek Miha, 6. Cevec Janez, 7. Hromec Milan, 8. Rožič Sašo, 9. Dimc Lojze, 10. Slovnik Bogdan.

Moški od 35 do 45 let: 1. Kovač Polde, 2. Goropečnik Janez, 3. Cerar Marjan, 4. Kavčič Lado, 5. Slovnik Zvone.

Moški nad 45 let: 1. Urankar Niško, 2. Lenček Alojz, 3. Hribar Simon, 4. Zabret Franc, 5. Kokalj Lojze.

Ženske do 35 let: 1. Hribar Pavla, 2. Krajšek Andreja, 3. Čanžek Marija, 4. Kokalj Nada, 5. Rožič Mateja.

Ženske nad 35 let: 1. Hribar Helena (edina, vendar hitrejša od vseh mlajših vrstnic).

J. Gregorič

Mladi uspešni ihanski smučarji – tekači

PRVENSTVO CENTRA SREDNJIH ŠOL NA STAREM VRHU

V okviru športnega dne, 19. februarja 1981 je Center organiziral za svoje dijake prvenstvo v veleslalomu, ki se ga je udeležilo 46 tekmovalcev in tekmovalk. Prvenstvo je obenem pomenilo tudi kot kvalifikacijsko tekmovalje za nastop na bližnjem občinskem tekmovalju.

REZULTATI:

– mlajše mladinke: 1. Mojca Šimenc (ESS) 37,9, 2. Jolanda Ravnikar (ESS) 43,8, 3. Polona Korbar (ESS) 44,6;

– starejše mladinke: 1. Ada Humar (ESS) 38,4, 2. Milena Bremšak (ESS) 38,5, 3. Evridika Juvan (ESS) 41,1;

– mlajši mladinci: 1. Sašo Kovačič (UGŠ) 36,0, 2. Drago Sever (UGŠ) 36,3, 3. Tone Zupan (ESS) 37,0;

– starejši mladinci: 1. Vido Badalič (PŠ) 39,3, 2. Bojan Novak (ESS) 39,4, 3. Vojko Savkovič (PŠ) 40,7;

– člani: 1. Tomo Kastelic (UGŠ) 36,5, 2. Anton Plahutnik (UGŠ) 38,0.

M. Z.

PODELITEV PLAKET TELESNE KULTURE OBČINE DOMŽALE

Množična telesna kultura je vedno bolj prisotna tako v šolskih športnih društvih, organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in telesnokulturnih organizacijah, vendar se redko kdaj vprašamo kdo so ljudje, ki delujejo na področju tako športne rekreacije, kot kvalitetnega športa. Večina krajanov v krajevnih skupnostih, kot občani občine Domžale, radi prisluhnejo o uspešnosti naših ekip oz. posameznikov, vedno imamo pred seboj dobre športnike, redko kdaj pa pomislimo na ljudi, ki vedno ostanejo anonimni, vendar so organizatorji celotne dejavnosti na področju telesne kulture.

Tem delavcem sta Telesnokulturna skupnost Domžale in Zveza telesnokulturnih organizacij Domžale v letu 1977 prvič namenili večjo pozornost, saj so se v tem letu prvič podelila priznanja telesne kulture za dolgoletno in požrtvovalno delo. Takrat smo prvič glasno povedali, da brez amaterskega dela tako klubskih funkcionarjev, kot strokovnih delavcev ne gre.

Telesnokulturna skupnost Domžale in Zveza telesnokulturnih organizacij Domžale sta tudi v naslednjih letih nadaljevali z podelitvami priznanj za dolgoletno delo (priznanje, Bloudkova značka), priznanje pa so prejeli tudi športniki, ki so dosegli izredne uspehe (osvojitev naslova republiškega prvaka in naslova državnega prvaka) na področju kvalitetnega športa.

Tako sta Telesnokulturna skupnost Domžale in Zveza telesnokulturnih organizacij Domžale 19.3.1981 pripravili podelitev plaket telesne kulture (zlata, srebrna, bronasta) animatorjem telesne kulture v telesnokulturnih organizacijah ter športnikom in športnemu kolektivu za izjemne uspehe v tekmovalnem športu.

Predsednik izvršnega odbora Telesnokulturne skupnosti Domžale Janez Cerar se je v kratkem nagovoru zahvalil vsem za požrtvovalno delo na področju telesne kulture, mladim športnikom pa je zazelel še večjih športnih uspehov, saj prejem plakete pomeni pohvalo za že dosežene rezultate ter spod-

büdo za naprej.

Plakete za dosežke v vrhunskem športu za leto 1980 so prejeli:

Zlata plaketa:

Avbelj Marjan, Urbanija Bernard, Gregorič Peter, Dimc Rajko, Vavpetič Vide in AMD Lukovica.

Bronasta plaketa:

Matičič Primož, Verbič Peter, Mav Maks, Šuštaršič Vanda, Osenk Marjan, Grandovec Lado, Žle Marko, Hrovat Brane, Dimc Roman, ekipa pionirjev Smučarskega kluba Ihan in ekipa pionirk Smučarskega kluba Ihan.

Plakete za dolgoletno delo v telesni kulturi za leto 1980 so prejeli:

Zlata plaketa:

Šuštar Janko, Sonc Ivo, Mulej Franc, Grilj Sašo, Steiner Danilo, Vulkan Frenk.

Srebrna plaketa:

Lekan Jože, Laznik Stane, Vulkan Jurij, Primožič Jože, Dolenc Lojze, Pintar dr. Gregor, Milič Ljubo, Prelovšek Maks, Lederer Dimitrij, Marolt Jože, Andromako Dane, Lipovšek Otmar.

Bronasta plaketa:

Majcen Lado, Dedič Kati, Kosmatin Milan, Pevec Drago, Ručman Lojze, Bolhar Stane.

Plakete za dosežke v vrhunskem športu je podelil predsednik izvršnega odbora Telesnokulturne skupnosti Domžale Janez Cerar, plakete za dolgoletno delo v telesni kulturi pa predsednik Zveze telesnokulturnih organizacij občine Domžale Tone Sitar.

Marjan GORZA

MOŽJE S PIŠČALKALI VABIJO:

Na vsakem športnem tekmovalstvu mora biti poleg tekmovalcev tudi sodnik. Vsaka športna panoga ima svoje sodnike. Veliko težje je sodnikom v kolektivnih športih, kjer se borita dve ekipi z več igralci, zaradi hitre in pravilne odločitve pa je potreben dober pregled nad igralci na igrišču.

Med vsemi športnimi sodniki pa so nogometni prav gotovo najbolj izpostavljeni različnim vplivom od vremena do gledalcev. Za sojenje na nogometnem igrišču je treba imeti dovolj telesne in psihične pripravljenosti saj igra traja poldruge uro na dokaj veliki površini med 22 igralci.

Nogomet je v domžalski občini zelo množičen in deluje devet klubov s pionirskimi, mladinskimi in članskimi eki-

pami. V tekmovalni sezoni je tako dovolj dela za vse sodnike, ki želijo uspešno opraviti svoje delo.

Zaradi kvalitetnejšega in lažjega dela pa želimo v svoje vrste pridobiti nove člane. V februarju organiziramo tečaj bodočih nogometnih sodnikov v Kamniku, kamor vabimo fante in dekleta, kateri imate veselje in smisel za nogometno igro, da se prijavite do 20. januarja 1981 na: MNZŠ Kamnik-Domžale, Stadion Mekinje Cankarjeva c. 61240 Kamnik.

„Medobčinska nogometna zveza sodnikov Kamnik-Domžale“ je ob ustanovitvi imela 18 članov, po dveletnem uspešnem delu pa nas je že 35 od tega 14 iz domžalske občine.

MNZŠ Kamnik - Domžale

Domžalski košarkarji tesno z združenim delom:

Združeni v KK Helios Domžale

Pred nekaj dnevi je prišlo v Domžalah do prvega tesnejšega sodelovanja enega od športnih kolektivov z združenim delom.

Na osnovi medsebojnega propagandno-ekonomskega sodelovanja bo znana domžalska tovarna barv in lakov prevzela pokroviteljstvo nad člansko ekipo domžalskih košarkarjev, ki uspešno tekmuje v II. zvezni ligi zahod.

Košarkarski klub Domžale kot nosilec košarkarskega športa v domžalski občini je v svojem tridesetletnem delovanju dosegel določeno stopnjo kakovosti in množičnosti. S svojo osnovno nalogo - popularizacijo košarkarskega športa je pomagal pri razvoju te panoge v ostalih krajih naše občine - Mengeš, Radomlje, Moravče, Črni graben, ter v sosednji kamniški občini.

Ob tem pa je razvil tudi kakovost, saj domžalski košarkarji uspešno sodelujejo že vrsto let v zvezni konkurenci in republiški ligi.

V uspehih, ki so rezultat teh dolgoletnih prizadevanj tiči razlog, da so delavci HELIOS-a v težavnem gospodarskem trenutku zaznali tisti kakovostni športni kolektiv, ki je vreden podpore saj govore o uspehih tega kolektiva tudi podatki in številke.

Množičnost - temelj kakovosti

- Pionirji so osvojili republiško prvenstvo leta 1962 in 1964, ter bili 5. v letu 1979.

- Mladinci so osvojili leta 1963 drugo mesto.

- Članska ekipa je osvojila leta 1968 republiško prvenstvo in nato osem let neprekinjeno tekmovala v II. zvezni ligi. Leta 1977 je ekipa osvojila republiško prvenstvo ter tekmovala eno sezono v II. zvezni ligi. V letu 1978 so bili člani 3. v republiki. V letu 1979 so bili 2. v republiki, ter tudi v letu 1980 so bili 2. v republiki.

- Med posamezniki sta zrasla v klubu tudi državna reprezentanta Nana GUBERINIČ in Darko HOČEVAR. Republiški reprezentanti pa so bili med mladinci: Tone GRILJ, Borut ZAKRAJŠEK, Dušan KOVAČIČ, ter med kadeti GOVEKAR, GOLOB in MAJDIČ.

Široka košarkarska aktivnost med pionirji

Po letu 1976 je KK Domžale postal nosilec enotne politike razvoja košarkarskega športa v kamniško-domžalski regiji v skladu s portoroškimi sklepi. Zastavljeni cilji so dali pozitivne rezultate tako pri razvoju množičnosti, kot tudi kvalitete v obeh občinah.

Pionirska košarka se odvija v okviru šolskih športnih društev pod pokroviteljstvom košarkarskih kolektivov (KK Domžale odgovarja za OŠ Šlandrove

brigade, OŠ Josip Broz Tito, OŠ Vencija Perka, OŠ Dob in OŠ Brdo; TVD Partizan Mengeš za OŠ Tomo Blejc Mengeš; TVD Partizan Moravče za OŠ Jurij Vega Moravče; ŠSD Radomlje za OŠ Radomeljske čete). V vsaki osemletki (Domžale 8 šol, Kamnik 4 šole) redno vadi in tekmuje po liga sistemu 660 učencev v Domžalah in 230 učencev v Kamniku in to:

- starejši pionirji in pionirke (7. in 8. razred)
- mlajši pionirji in pionirke (5. in 6. razred)
- super liga obeh skupin na ravni regije (občina Domžale-Kamnik)

Kako poslej?

Poleg tradicionalnih oblik sodelovanja športnega kolektiva z delovno organizacijo HELIOS bodo delavci iz Domžal poskrbeli za pestrejšo rekreativno ponudbo med Heliosovimi delavci, med katerimi jih že danes tekmuje 120 v 10 športnih panogah. Potrebe so namreč še večje, saj je dobršen del Heliosove proizvodnje (barve, laki) tak, da delavcem redna telesna vadba lahko njihovo počutje zelo izboljšuje.

V HELIOS-u zato upajo, da bo najkakovostnejši domžalski športni kolektiv vzbudil tudi takšne, ki doslej na športne terene še niso zahajali niti kot tekmovalci, niti kot gledalci.

To pa bo prav tako pomembna pridobitev, ki jo bo povezovanje košarkarjev s Heliosom zagotovo prineslo.